

PERIODICALS

ŠIAME NUMERYJE:

Čikagoje lankysis filmo „Atsisveikinimas“ režisierius Tomas Donela – 7 psl.

• Du požiūriai

• Apie naujai pasipuošusį „Draugą“ ir skaitytojų siūlymus

• Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios minėjimas Lemont, IL

• Kitoks Vasario 16-osios minėjimas

• Lietuvių ekumeninės pamaldos stiprins bendrystę

• Pokalbis su režisieriumi T. Donela

• Vasario 16-oji ir netektys Omaha telkinyje

Valiutų santykis
1 USD — 2.47 LT
1 EUR — 3.45 LT

„Žeima, žeima, lauk iš keima!“

Čikaga („Draugo“ info) – Šiandien Užgavėnės, riebusis antradienis. Jau praėjusį šeštadienį, kovo 5 d., Čikagos lituanistinę mokyklą „užgrobė“ persirengėliai. Tik įėjus pro duris, visus sveikino muzikantai, žavi čigonė būrė likimą, skambėjusios liaudiškos muzikos fone laktė raganos ir velniai, ožiai, gervės, išradingomis kaukėmis ir aprėdais stebino čigonai. Kas pamiršo tą rytą pavalgyti, galėjo nesukti sau galvos – Jaunimo centro apatinėje salėje šurmuliavo mugė, kur galėjai ne tik storų ir plonų blynų, keptų vaflių ir kitų mamųčių pagamintų skanėstų paragauti, bet ir įdomiausių dalykų „nusipirkti“. Čiurlionio galerijoje patys mažiausieji mokiniai stebėjo, kaip žūtbutinėje kovoje kaunasi Lašininis su Kanapiniu, žaidė įvairius Užgavėnių žaidimus, suko ratelius, dainavo. Neatsiliko ir patys vyriausi – dešimtokai, kartu su mažaisiais linksmiai dainuodami varė „žeima, žeima, lauk iš keima“.

ČLM darželio mokytoja Jolanta Gudėnaitė su savo auklėtiniais švenčia Užgavėnes. Audronės Sidaugienės nuotr.

Premjeras perspėja dėl spartaus ekonomikos augimo

Vilnius (ELTA) – Pagal nuolat pasirodančius ekonomikos atsigavimo ženklus tenka pripažinti, jog Lietuvos laukia sudėtingas išbandymas – spartus ekonomikos augimas, kuriam derėtų sukaupiti visą politinę valią, teigia premjeras Andrius Kubilius.

„Pagal daugelį požymių mes atlaikėme ekonominę krizę. Tačiau dabar ateina sunkesnis išbandymas – teks atlaikyti ekonomikos atsigavimą. O jis, kaip rodo daugelis rodik-

lių, gali būti pakankamai spartus. Spartus ne tik pas mus, bet ir pas kaimynus estus bei latvius“, – po Vyriausybės pasitarimo sakė A. Kubilius.

„Didžiausi išbandymai, dėl kurių norisi dabar perspėti – tai kylančios finansinės išlaidos, nors tokių galimybių nėra ir nenusimato. Antras pavojus – tai politinis atsipalaidavimas ir politinis išlaidavimas, diskutuojant apie nelabai svarbius dalykus, panyrant į tuos nelabai svar-

bius dalykus, o užmirštant labai svarbius darbus“, – pabrėžė A. Kubilius.

Vyriausybės vadovo tikinimu, sėkmingi Estijos rinkimų rezultatai šios šalies dešiniems yra labai geras viso Baltijos regiono pavyzdys. „Mes nuolat daugeliu požiūrių norime pasivyti ir pralenkti estus. Manau, kad, pridėję praėjusios savaitės savivaldos rinkimus, mes tai ir padarysime“, – politines ir ekonomines mūsų šalies galimybes įvardijo A. Kubilius.

Lietuvės talentas įvertintas „American Protégé“ konkurse

New York (LR gen. konsulato New York info) – 2011 m. kovo 6 dieną New York Carnegie centro Weill Recital koncertų salėje įvyko „American Protégé“ fondo organizuoto 2011 m. tarptautinio jaunųjų pianistų ir smuikininkų konkurso nugalėtojų koncertas. Boston konservatorijoje studijuojanti lietuvė smuikininė Eglė Jarkova šiame konkurse studentų ir profesionalų pogrupyje buvo pripažinta viena iš pirmojo prizo laimėtojų. Baigiamajame koncerte ji atliko lietuvių kompozatoriaus Eduardo Balsio koncertą smuikui Nr. 3. Tautietę pasveikino Lietuvos Respublikos generalinio konsulato atstovė.

Jaunoji smuikininė yra pelniusi apdovanojimus klasikinės muzikos konkursuose Italijoje, JAV, Belgijoje ir Vengrijoje, tris kartus nugalėjusi Balio Dvariono pianistų ir smuikininkų konkurse Lietuvoje. Šiuo met E. Jarkova yra Boston konservatorijos antro kurso studentė

Tarp „American Protégé“ laimėtojų – ir lietuvė smuikininė.

(dėst. Lynn Chang).

„American Protégé“ fondas remia jaunuosius muzikus, aktorius, dainininkus ir šokėjus, suteikia jiems galimybę vienoje garsiausių New York scenų parodyti savo talentą platesnei auditorijai, skatina tobulėti ir siekti karjeros. Šių metų

konkurse gausiai varžėsi jaunieji atlikėjai iš JAV, Kanados, Jungtinės Karalystės, Vokietijos, Ispanijos, Portugalijos, Italijos, Šveicarijos, Belgijos, Serbijos, Turkijos, Izraelio, Rusijos, Japonijos, Kinijos, Indonezijos, Singapūro, Australijos ir kt. šalių.

Redakcijos žodis

Lietuviai pasaulyje tapo naujo nacionalinio simbolio pradininkais, sukurdami kvepalus „Lietuvos kvapas“, skirtus aplinkos kvėpinimui. Tiksliau pasakius, juos sukūrė prancūzai iš „Galimard“ bendrovės. Lietuvoje jau siūloma šių kvepalų buteliukų nupirkti (kaina – 100 litų) ir įdėti išvykstantiems arba išsiųsti Lietuvos besilgintiems išvykėliams. Kuo Jums kvepia Lietuva? Turbūt ką tik nupjauta žole, namine duona, čiobrelių arbata? „Lietuvos kvapą“, pasak jų kūrėjų, sudaro 15 skirtingų kvapų – tai ne tik lietuviškų lauko gėlių ir raudonų miško uogų kvapų rinkinys, bet ir imbiero, greipfruto, sandalo medžio dvelksmas. Ši naujovė jau sulaukė pasaulio žiniasklaidos dėmesio – „Lietuvos kvapas“ tapo taikiniu JAV rodomoje politinio humoro laidoje „The Colbert Report“ – jos vedėjas Stephen Colbert, kalbėdamas apie šį lietuvių sumanymą, negailėjo kandžių žodžių. Duodamas atkirtį Lietuvai, komikas žada sukurti tikrus amerikietiškus kvepalus pavadinimu „Aš kvepiu amerikietišškai (gali ir tu!)“.

Redaktorė Loreta Timukienė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00. Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV

metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pima klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00

• 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

į Lietuvą reguliariu paštu

metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00

• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

į Lietuvą reguliariu paštu

metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė dalia.cidzikait@gmail.com Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė – Renata Šerelytė rainbow.vilnius@gmail.com Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El. paštas:

rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

DU POŽIŪRIAI

Keistas
apsilankymas

PROF. ALVYDAS BUTKUS

Šių metų sausio 13 d. supanikavę partnerystės su Lenkija strategai vasario 16 d. galėjo lengviau atsidusti – Lenkijos prezidentas Bronislaw Komorowski, diplomatiniais štapais kalbant, „savo atvykimu pagerbė Lietuvą“: dalyva-

vo pakeliant trijų Baltijos šalių vėliavas, pasakė sveikini-mo kalbą ir net įterpė keletą sakinių lietuviškai. Viskas būtų gražu, jei ne keli esminiai akcentai. Didžiausiu akibrokštu galima laikyti B. Komorowski lankymąsi Maišiagaloje ir susitikimą su vietine lenkų bendruomene bei Lietuvos lenkų rinkimų akcijos (AWPL) atstovais. Akibrokštu todėl, kad vykimas į Maišiagalą buvo prieš Nepriklausomybės šventės iškilmes, bet ne po jų. Taip sudėliota protokolinė dienotvarkė menkina paties apsilankymo reikšmę ir net užgauna Lietuvą. (...) Susitikime su Lenkijos prezidentu AWPL veikėjai ėmėsi įprastos taktikos – verkšlenimo ir skundų, kaip negeri „litvinai“ skriaudžia vargšus „poliacus na Litvie“. Pabaigoje žodį tarė B. Komorowski, „lenkus Lietuvoje“, jų džiaugsmui, pavadinęs lenkų tautos dalimi. Tačiau B. Komorowski nusistebėjimą, kad Lietuva nesilaiko 1994 m. sutarties, reikia gražinti jam atgal, parodymus, kaip Lenkija pažeidžia sutarties 14-tąjį skyrį ir savo piliečių lietuvių pavardes rašo ne „pagal skambesį“, kaip kad numatyta sutartyje, o grynai lenkiškai. Artimiausias pavyzdys – Punsco valsčiaus internetinė svetainė, kurioje valsčiaus viršaičio lietuvio Vytauto Liškausko asmenvardis rašomas ne Witautas Liszkauskas, o Witold Liszkowski, t. y. taip, kaip ir jo pase (www.ugpuns.pl)

Tad sutarties pirmiausia turi laikytis Lenkija, nes sutartis galioja abiem pusėms. Rašyti pavardes tos tautos rašmenimis (Lenkijos lietuvių – lietuviškai, Lietuvos lenkų – lenkiškai) 1994 m. sutartyje nėra numatyta, o atskiros sutarties su Lenkija tuo klausimu Lietuva nėra pasirašiusi. Vadinasi, Lenkijos prezidentas arba blogai informuotas, arba irgi tęsia cinišką dvigubą politiką Lietuvos atžvilgiu, pradėtą dar Suvalkų sutarties brutaliu laužy-mu 1920 m. spalį.

Dar ciniškiau Maišiagaloje nuskambėjo AWPL vadukų verkšlenimas, jog Lietuvos valdžia blogina ir net žlugdo lenkų švietimą, numachiusi tautinių mažumų mokyklose kelių dalykų dėstymą valstybine kalba. Tokiais teiginiais AWPL įžeidžia ir pačią Lenkiją, nes ji tokią tvarką savo tautinių mažumų mokyklose įvedė dar 2007 m. Ar tai irgi reikia laikyti, kaip Lenkijos tautinių mažumų švietimo bloginimą ar žlugdymą? Lenkijos prezidento garbei reikia pasakyti, kad jis netiesiogiai mėgino švelninti priekaištus dėl numatomų švietimo įstatymo pataisų, nurodęs, jog Lietuvoje lenkų švietimas yra kur kas geresnės padėties negu kitose šalyse, o ypač kaimyninėje Baltarusijoje, kur lenkais save laiko dukart daugiau žmonių nei Lietuvoje, o valdiškų mokyklų jie turi viso labo dvi.

Lietuviškai sakant, nereikia Dievo vyti į medį.

Kita šviesesnė mintis buvo Lenkijos prezidento priminimas susirinkusiesiems, jog Lietuva esąs kažkuo ypatingas kraštas, nes iš čia yra kilę daug Lenkijos vadovų. Nejučiomis tada prisime-

ni, kad XIV a. pabaigoje būtent Lietuva buvo toji banga, išnešusi Lenkiją iš pradžios, iš sunykimo ir vėliau davusi ištisą valdovų dinastiją. Gaila, kad Prezidentas apsiribojo tik XX a.

Dėl mokyklų panaši mintis nuskambėjo ir Česlav Okinčic komentare Maišiagaloje. Pasak jo, Lietuva yra pavyzdys Europai, kiek galėtų būti lenkiškų mokyklų užsienio šalyse. Puikus komentaras, tiesa, sukėlęs nepasitenkinimo erzelį AWPL atstovų gretose. Mat remiantis Č. Okinčic žodžiais, nebepavyksta skųstis bloga lenkų švietimo padėtimi Lietuvoje. Dar daugiau – galima siūlyti Lenkijai spausti kitas Europos Sąjungos šalis sekti Lietuvos pavyzdžiu ir steigti ten lenkiškas valdiškas mokyklas! (...) Į šias pastabas AWPL atstovai reagavo, kaip įprasta, arogantiškai, teigdami, jog lenkiškų mokyklų gausa Lietuvoje nesąs joks Lietuvos valdžios nuopelnas – tai esąs tik lenkų bendruomenės Lietuvoje išsikovojimas.

Negražiai nuskambėjo B. Komorowski apibendrinimas, jog „svarbūs klausimai anksčiau ar vėliau turės būti išspręsti tautinių mažumų naudai“. Ir tai buvo pasakyta kai kurių lietuviškų mokyklų uždarymo Lenkijoje išvakarėse! Ciniškiau nebūna. Antra vertus, Prezidentas atviru tekstu susirinkusiesiems pasakė, jog Lietuvos ir Lenkijos politikų nuomonių skirtumai dėl pavardžių rašybos ir pan. jokių būdu neturi būti kliūtis Lenkijos ir Lietuvos bendradarbiavimui apskritai.

Tačiau visiškai naiviai bei politiškai nekorektiškai skambėjo B. Komorowski samprotavimai, jog Joseph Pil-sudski atminimo įamžinimas jo gimtinėje Zalave (Švenčionių r.) turėtų skatinti gerus lietuvių ir lenkų santykius. Lygiai taip nuskambėtų ir Vokietijos kanclerės Angela Merkel pasiūlymas Vienoje skatinti gerus vokiečių ir austrų santykius, įamžinant austro Adolf Schickl-gruber-Hitler atminimą Braunane – apmaudu, kad į Lietuvos draugus besitaikstanti Lenkija šito nesupranta.

Tad pastarasis Lenkijos prezidento apsilankymas, be vienos kitos šiltos akimirkos, daugeliu atvejų panašėjo į siuzereno apsilankymą pas vasalą politinei vasalo duoklei priminti. Vasalo šalies šventė čia tarsi būtų buvusi tik tarp kitko. Juo labiau, kad ir Lenkijos prezidento šventinės kalbos vertimas į lietuvių kalbą buvo atsainus, tarsi atsitiktinio abi kalbas mokančio žmogaus.

Sutrumpinta

Voruta.lt

Alvydas Butkus – Lietuvos kalbininkas, VDU Letonikos centro vadovas.

Vokietijos turkai
ir Turkija

IRENA TUMAVIČIŪTĖ

Osmanų imperijos sudėtyje.

Ypač kandus paskutinės pastraipos tonas: „Iš Diuseldorfo sklinda nacionalistinė žinia: Mes vėl esame Mes, o jūs esate to dalis! Kaip įrodyta, vokiečių politikai klysta, teigdami, kad vokiečių kalbos mokėjimas padės išspręsti integracijos problemas (...). Bet juk niekas neabejoja, kad vokiečių kalbos mokėjimas padeda gauti darbą. Todėl Erdogan raginimas, kad vaikai pirma išminktų turkiškai, o tik po to vokiškai, yra negerai. Jeigu Vokietijos turkams būtų suteiktas tautinės mažumos statusas, tai taip pat nepakeistų reikalo. Vokietijoje gyvenantys ir vokišką pasą turintys turkų kilmės žmonės turi tas pačias teises ir pareigas, kaip ir vokiečių ar kitokios kilmės piliečiai. Stengtis juos padaryti kažkuo, ypač geru, yra taip pat neteisinga, kaip ir stengtis padaryti juos kažkuo ypatingai blogu.“

Laikraštis „Münchner Merkur“ teigia, jog Erdogan kalbėjo lyg vyriausybės vadovas, „kuris lanko kitoje valstybėje gyvenančią turkų tautą“. To įrodymas esąs toks svečio sakiny: „Vokietijoje gyvenančius turkus didelė valstybė, Turkijos Respublika, gina lygiai taip, kaip ką tik iš Libijos evakuotus turkus.“ Straipsnio autoriaus nuomone, taip kalbėti yra įžūlu.

Nukelta į 10 psl.

„Draugas” neatrodo kaip ubagas, dabar jau pasipuošęs kaip lietuvis” – džiaugiasi skaitytojas Aloyzas Vaičius iš Pepin, WI („Draugas”, 2011 m. vasario 24 d.). Mano žmonos pirmoji reakcija buvo kiek kitokia. Pašto siuntos krūvelėje pamačiusi lietuvišką spalvotą laikraštį, ji puolė atskleisti priešpaskutinį puslapį su ten esančiu anekdotų skyreliu. Neradus teko nusivilti. Mat ji galvojo, kad spalvotą „Amerikos lietuvi” varto, o ne naujai pasipuošusį „Draugą”. Dabar mano eilė savo pirmuosius išpūdžius išsakyti.

Susipažinus su pora naujo „Draugo” numerių, per anksti daryti apibendrinimus, bet pirmasis išpūdis jau yra. Pirmiausia, pastebėjau, kad pavadinimo „Draugas” raidės mažiau raitytos, nors paliktas labai panašus stilius. Vietoj buvusio „The Lithuanian World-Wide Daily” dabar skaitome, kad tai yra „Lithuanian World-Wide News”. Buvo pakartotina rašyta, kad pasikeitė ir teksto šriftas, nors aš to pasikeitimo beveik nematau, nors pačios raidės atrodo kiek didesnės. Nuo taip vadinamo „vedamųjų” puslapio nuimtas rašinio įrėminimas. Stengiamasi išskirti skyrius su tam parinktu pavadinimu. Pačiame pirmajame naujo formato numeryje radau „Laiškai”, „Telkiniai”, „Skaitybės kelias”, „’Draugo’ lietuviukai”, „Mūsų stalui”, „Lietuvos ir pasaulio naujienos”, „Verslo naujienos”, „Vyrams” ir „Čikagoje ir apylinkėse” skyrius. Gerai, kad jie nevadinami rubrikomis. Keistokai skamba „Lietuvos ir pasaulio” pavadinimas, lyg Lietuva nebūtų pasaulio dalis. Gerai, kad mitybos skyrius pavadinintas „Mūsų stalui”, kur dėmesys skiriamas produktui, o ne gamintojui. Ta prasme skyrelis „Vyrams” atsiduoda senove, lyg tik vyrams bū-

Naujai pasipuošęs „Draugas”

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

tų įdomūs automobiliai ir nebūtų įdomu kiti skyriai. Labai pasigedau apmokamų reklamų. Vasario 10 d. numeryje šalia keleto profesinių patarnavimų skelbimų teradau vieną reklamą. Tai, aišku, blogai, ir nieko bendro neturi su nauju „Draugu”.

Bent tris kartus perskaičiau vyriausiosios redaktorės skiltį „Trijų dienų ‘Draugą’ pasitinkant”. Ten radau daug nuoširdumo, daug teisybės, šiek tiek nusivylimo ir vieną prieštaravimą sau. Vienur ji rašo, kad kai turės daugiau medžiagos, laikraštis bus storesnis. Kitame paragrafe teigiama, kad medžiagos ir rašančiųjų tikrai nestokojama. Taigi reikia tikėtis storesnių laidų, ar ne? Mane ypač sudomino pažadas atgaivinti tiriamąją žurnalistiką. Nežinojau, kad kada nors „Draugas” tuo užsiėmė, bet ieškosiu progų prisidėti.

O kokie pirmieji vyriausiosios redaktorės išpūdžiai? Privačiame laiške vienai savo kolegei ji rašo, kad dabar redaktorėms lieka daugiau laiko pačioms prie straipsnių prisėsti ir tai daryti ne namuose ir ne savaitgaliais. „Man asmeniškai sumažėjo streso – kai nereikia penkis kartus į savaitę paruošti išbaigtos naujos prekės – numerio”, – rašo redaktorė.

Kaip pasikeitimai atspindi skaitytojų pageidavimus, išsakytus 2009 m. liepos 11 d. „Draugo” jubiliejinia- me numeryje? Pamėginsiu, kiek įmanoma, tuos siūlymus pateikti tuo pat

eiliškumu ir tais pačiais žodžiais, kaip buvo siūlyta. Skirtingų asmenų pasakymai atskirti kabliataškiais.

„[Ateityje] matau ‘Draugą’ pusiau internetinį, nes tai bus daugiau prieinama jaunesnėms kartoms”; „Nusimato galimybė išleisti savaitinį skyrių anglų kalba”; „Pasiūlymas susijungti su ‘Amerikos lietuviu’ [ir] išeiti dukart į savaitę”; „siūlau sykį per savaitę arba ne rečiau kaip sykį per dvi savaites vieną numerį skirti daugiau visuomeninėms temoms”; „Reikia tikėtis, kad ‘Draugo’ leidėjai bus įžvalgūs ir laipsniškai visiškai pereis į internetą”; „Akimis permetu internetiniame ‘Drauge’ išspausdintus kai kuriuos straipsnius, telkinių korespondencijas, mirties pranešimus, tačiau atidžiam skaitymui laukiu pašto pristatomo ‘Draugo’”; „kartais ilgi straipsniai ‘Drauge’ yra tik peržvelgiami”; „’Draugo’ tinklalapį atidarom kasdien”; „’Draugui’ ver- kiant reikia tikrų žurnalistų ir bendradarbių. Kaip ir visiems popieri- niams laikraščiams, internetas yra didžiausias pavojus. ‘Draugas’ ir kiti laikraščiai turi susirasti save per besikeičiančius skaitytojus”; „Visa- da ieškau skaitytojų laiškų ir jų nuo- monių. Kasdien atsidarau internetą ir perskaitau kas ‘Draugo’ svetainėje įdedama. Patinka redagavimas. La- bai laukiu, kada bus galima skaityti visą ‘Draugą’ internete. Kartais nesu- prantu dienraščio leidėjų paslap-

tingumo, baimės atvirai dalintis iš- gyvenamais sunkumais”; „’Draugo’ leidėjai turėtų įjungti skaitančią pub- liką, korespondentus ir redaktores į dialogą. Kitaip, kiekvienas pasikeiti- mas bus šokas. Kai žmogus yra įvel- tas, kai jis turi progos pareikšti savo nuomonę, gali labiau įkasti pakeiti- mus”; „Visų pirma, turiu pastebėti, kad labai pagerėjo ‘Draugo’ tinkla- lapis... Tai, mano akimis, didžiausias pastaraisiais metais atsinaujinusios dienraščio redakcijos laimėjimas – svarbus žingsnis neatsilikant nuo XXI a. technologijų pasaulio. Norėtų- si susilaukti nors kiek spalvų. Gal ne visos vaivorykštės iškart, bet bent jau šeštadieniniame priede bent kele- to spalvotų puslapių”; „Spalvų, ener- gijos, naujo skaitytojų rato, išradin- gų ir protingų darbuotojų, ir valdžios sprendimų tai darant!”; „LR Seimas ir Vyriausybė turėtų padėti rasti pri- imtiną paramos būdą dienraščiui ‘Draugas’. Akivaizdu, kad ‘Draugas’ galėtų būti leidžiamas bei platinamas ir Lietuvoje”; „Pastabos: dažnas sve- timžodžių vartojimas, kada jiems pakeisti turime tikslus, mūsų senųjų kalbininkų parinktus, į kalbą sugrą- žintus žodžius”; „Trūksta kontrover- siškos polemikos. O tam reikia drą- sos ir tolerantiškų skaitytojų. Ir šmaikščių eseistų”.

Pabaigai pacituosiu dalį vieno iš daugelio sveikinimų, išspausdintų mano minimame jubiliejinia- me numeryje: „Visą šimtmetį ‘Draugas’ buvo lietuvybės švyturiu. Visą šimt- metį dienraštis ‘Draugas’ buvo mūsų draugu. Jo puslapiai lietuvius išeivi- joje kvietė, mokė, informavo, guodė, išlydėjo...” Taip „Draugo” šimtmečio proga skaitytojai rašė ir siūlė. Įdo- mu, kiek jų pageidavimai buvo ir bus išklausyti?

NUOMONĖS, KOMENTARAI

Sąrašą papildant

RAMUNĖ KUBILIŪTĖ

Š. m. vasario 14 d. (ir anksčiau sausio 25 d. ir vasario 2 d. numeriuose) „Drauge” stažuotę atlikusi Renata Novogreckaitė aprašė savo ir keturių kitų studentų stažuotojų išpūdžius. Atrodo, kad penki Vytauto Didžiojo universiteto studentai išties pasinau- dojo jiems suteiktų vardinių Liūto ir Francoise Mockūnų įsteigtų stipen- dijų galimybėmis. Mėnesio stažuotės metu jie dirbo ir laisvalaikį leido JAV lietuvių „sostinėje” Čikagoje ir JAV sostinėje Washington, DC. Čia jie rinko medžiagą savo moksliniams darbams, sutiko daug žmonių, pama- tė daug vietų. Bendrai, stažuotės su- teikia studentams gerų progų išeiti iš universitetinės aplinkos į savo studi- juojamos srities pasaulį, kurioje jie dirba (nors dažniausia be atlygini- mo), renka duomenis ar medžiagą, daro tyrimus.

„Drauge” kartas nuo karto iš- spausdinami sąrašai – gražiausių ar svarbiausių vietų, įvykių, žmonių ir pan. Nors nežinau šių penkių studen- tų stažuotės smulkmenų, norėtųsi šiuo atveju pradėti sąrašą, siūlantį, ką dar įtraukti į panašių stažuocių viešnages tiems studentams, kurių moksliniai darbai yra apie lietuvių išeiviją, jos praeitį ar dabartį.

Skaitan R. Novogreckaitės straips- nius kartais galima pagalvoti, kad studentų viešnagė Čikagoje ir Wa-

shington buvo taip gražiai sutvarky- ta ir prižiūrėta, kad kažin ar jie tu- rėjo progos sutikti, susipažinti su „kita imigracijos puse”? Iš praeities – apsilankymas lietuvių anksčiau apgyventose vietose, parapijose, mo- kyklose, rajonuose (ar apskritai JAV apleistuose rajonuose), lietuvių ka- pinėse, kuriose palaidota tiek daug „išėjusiųjų, kurie nebegrįžo”. O iš dabartinės išeivijos: susipažinimas su lietuviais, kuriems reikia psicho- loginės pagalbos (ar bent su tais, ku- rie jaučia pareigą jiems padėti); su lietuviais, kuriems reikia vertėjo, advokato ar dvasininko, nes jie sėdi kalėjime; lietuviais su sveikatos problemomis, laukiančių galimybės sugrįžti į Lietuvą ir jas sutvarkyti, nes čia neturi sveikatos draudimo; lietuviais, „pakibusiais ore”, nes nėra susitvarkę savo buvimo šalyje dokumentų; lietuviais, kurių ego neleidžia jiems grįžti į Lietuvą, nes nenori prisipažinti, kad pasiilgo tėvynės, artimųjų ar jiems JAV ne- tiko, nepatiko, nesisekė... Gal vertėtų susitikti su įvairių bangų lietuviais, kuriems Lietuva ir lietuviški reika- lai nėra įdomūs, kurie išiliejo į Ame- rikos gyvenimą ir nejaučia sentimen- to, atsakomybės ar su lietuviais ri- šančio bendro paveldo.

Suprantama, kad norisi, jog sve- čiai pamatytų gražius vaizdus, sutik- tų įdomius žmones. Suprantama, kad mokslinės temos yra siauros, tačiau

gal studentams, pasirinkusiems stu- dijuoti apie išeiviją, nebūtų suteikia- mas pernelyg siauras ar idealistinis vaizdas, matomas tik per rožinius akinius.

(Beje, įdomu, kodėl JAV viešėje studentai pasirinko studijuoti būtent

„Margutis II” klausytojų kreipimasis į Lietuvių Fondo tarybą

Mes, čia gyvenantys lietuviai, savo širdyse ir maldoje tariame nuo- širdžiausius padėkos žodžius mūsų tautiečiams už pastatytas nuostabias bažnyčias, mokyklas, leidžiamą lietu- višką spaudą, įkurtas radijo laidas.

Net ir sovietų sprespaudos me- tais Lietuvoje žmonės, mylintys Tė- vynę ir trokštantys laisvės, prisiglau- dę prie radijų imtuvų (nes buvo truk- doma) klausėsi „Amerikos balso”. Kokie jie tada jautėsi laimingi, girdė- dami paguodos žodžius, o vėliau ir radijo laidas iš Europos, kurios taip pat stiprino žmonių dvasią.

Vis dėlto kokią didelį kultūrinį vaidmenį lietuvių gyvenime čia at- liko „Margutis” ir „Margutis II”. Gir- dėjome labai gerai paruoštas laidas: naujienas iš Lietuvos, religines, lite- ratūrines, sveikatos valandėles, po- kalbius, nekrologus, pranešimus apie įvyksiančius renginius...

Ir taip nelauktai nutilo „Margu- tis II”. Išskrido į dausas. Taigi mes, lietuviai, kuriems labai yra svarbu nepalūžti ir išlikti savimi ir kuriems yra didelė palaima girdėti radijo

šias mokslo šakas, o savo moksl- niams darbams – būtent šias temas? Įdomu, kur jie mato savo mokslinę ir gyvenimo ateitį – Lietuvoje ar už jos ribų? Bet tai temos, kuriomis gal jie diskutavo su stažuotės metu sutik- tais žmonėmis.)

laidą lietuvių kalba, kreipiamės į Lietuvių Fondo tarybą ir nuoširdžiai Jūsų prašome pirmiausia pasirūpi- ti savo namais – lietuvių bendruo- mene ir jos kultūrine veikla: atnau- jinti ir įkurti stipresnę radijo stotį, kad girdėtų ne tik Illinois valstijoje gyvenantys lietuviai, bet ir greti- mose valstijose esantys tautiečiai.

Pritariame Jums pagal galimybes remti studijuojantį jaunimą, bet pir- menybę suteikite lietuvių bendruo- menės kultūrinei veiklai pratęsti.

Mūsų manymu, tikrai užtektų palūkanų, gaunamų iš 17 milijonų sukaupto Fondo geradarių aukotojų dėka, mūsų siekiams ir norams įgy- vendinti: girdėti radio laidą lietuvių kalba ir skaityti lietuvišką spaudą dar ne vienerius metus.

Gerb. Lietuvių Fondo taryba, mes gyvensime viltimi, Jūsų gera va- lia bei sąžiningais norais, prasmin- gais sumanymais ir gerais darbais paremti lietuvių bendruomenę, kuri taip pat nebus abejinga Jums. Ačiū.

Čikagos apylinkių lietuviai
301 parašas

TELKINIAI

LEMONT, IL

Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios minėjimas

Eiles mokytojams deklamuoja Čikagos lituanistinės mokyklos mokiniai.

LF tarybos pirmininkas Rimantas Griške-
lis įteikė mokykloms Fondo paramą.Vasario 16-osios minėjimą pradėjo JAV LB
Lemonto apylinkės pirmininkė Birutė Kai-
rienė.„Švietimo premija 2010“ buvo įteikta
Jūratei Dovilienei (kairėje) ir Audronei
Elvikienei.Plojimų susilaukė jaunasis smuikininkas
Kipras Tarela.

LAIMA APANAVIČIENĖ

JAV LB Lemont apylinkės valdybos ir Pasaulio lietuvių centro administracijos pakviesti, lemontiečiai ir svečiai vasario 20 d. gausiai rinkosi į Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios minėjimą Pasaulio lietuvių centro Fondo salėje. Atvykstančiuosius pasitiko trankiai grojantis pučiamųjų orkestras „Gintaras“ (vadovas Rimantas Pumputis).

Šventę pradėjo JAV LB Lemont apylinkės pirmininkė Birutė Kairienė, programą vedė Dalia Anulienė.

Lietuvos nepriklausomybės aktą perskaitė Maironio mokyklos mokinė Miglė Alenkevičiūtė, o Lietuvos nepriklausomos valstybės atkūrimo aktą – tos pačios mokyklos mokinė Diana Juzėnaitė.

Susirinkusieji susidomėję išklause prelegento dr. Jono Prunskio pranešimą „Lietuvos nepriklausomybė – dabartinės problemos, mūsų viltys ir mūsų įnašas“ (jis išspausdintas „Drauge“ š. m. vasario 24 d. numeryje).

Šventę papuošė puikus JAV LB Švietimo tarybos gražiai suruoštas Švietimo premijų įteikimas buvusiai

Maironio lituanistinės mokyklos direktorei Audronei Elvikienei ir Čikagos lituanistinės mokyklos direktorei Jūratei Dovilienei. Jas, JAV LB Švietimo tarybos prašymu, laureatėms įteikė Lemont apylinkės pirmininkė B. Kairienė. Maironio ir Čikagos lituanistinių mokyklų mokinių deklamuojami eilėraščiai, daugybė gėlių, šypsenos dalyvių veiduose kėlė susirinkusiųjų nuotaiką.

Plojimų banga per salę nuvilnijo Lietuvių Fondo tarybos pirmininkui Rimantui Griškeliui teikiant Fondo paramos čekius Maironio lituanistinei mokyklai (Lemont, IL), Montessori mokyklėlei „Žiburėlis“, „Rasos“ lituanistinei mokyklai (Naperville, IL).

Šventinę nuotaiką palaikė ir jaunos dainininkės Dainos Fischer dainuojamos dainos (akompanavo solistės mama Jūratė Fischer) bei jaunojo smuikininko Kipro Tarelės griežimas (akompanavo Viktorija Konovalova).

Pritariant „Gintarui“, minėjimo pabaigoje visi sugiedojo „Lietuva, brangi“.

Maironio lituanistinės mokyklos (Lemont) mokiniai sveikina JAV LB Švietimo tarybos
premjų laimėtojas.

Laimos Apanavičienės nuotraukos

CHICAGO, IL

Kitoks Vasario 16-tos minėjimas

ONA DAUGIRDIENĖ

Jau esame pripratę prie visokių Vasario 16-tos minėjimų: rimtų, linksmų, persunktų prisiminimų ir politikos, ar net kartais tokių, kurie per visus smagumėlius beveik užmiršta paminėti, kodėl esame susirinkę. Trečiadienį, per pačią vasario 16-tą, dalyvavau dar kitokiame Lietuvos nepriklausomybės minėjime.

Jis buvo labai nedidelis – buvome viena rengėja ir trys dalyvės. Minėjimo sumanytoja Teresė iš anksto mūsų paprašė atsinešti po eilėraščių apie gėles ar pavasarį, nes ruošėmės iškylauti botanikos sode. Iš pat ryto

susirinkome pas Rimą. Apžiūrėjome viena kitos gintarus ir lietuviškus papuošalus ir susėdome į patogų Loretos automobilį. Kalboms nebuvo laiko, nes Teresė, mojuodama stovyklos dainorėliu, užkomandavo visoms dainuoti. Paeiliui kiekviena rinkosi savo mėgstamą lietuvišką dainą. Po kiekvienos dainos pasiūlymo girdėjosi entuziastingi komentarai: „Oi, ta tokia graži“, „būtinai turime antrą balsą pridėti“, „o, šita labai gera.“ Nebuvo dainos, kuri mums nebūtų pati gražiausia.

Atvykusios į botanikos sodą, pradėjome apžiūrą. Teresė vėl davė nurodymą: kai vaikščiodamos take-

liais užtiksimė vietą, kuri užkabins širdį, sustokime ir pasiklausykime eilėraščių. Taip ir padarėme. Prie žiedais aplipusio azalijos krūmo aš skaičiau Jurgio Baltrušaičio eilėraščių. Tarp vanilijos vijoklių Teresė supynė Salomėjos Nėries eiles. Loretai būtinai reikėjo „kažko mėlyno“ jos parinktam Maironio eilėraščiui – suradome! O žalumynais paskendusioje salėje Rima pritaikė Jono Meko eiles. Neužteko visoms eilėraščių tik paskaityti. Kad būtų turiningiau, Teresė prašė kiekvienos pasakyti, kodėl pasirinktas eilėraštis patraukė – ar ritmas, ar rimas, tematika ar įvaizdžiai. Tarp smalsaujančių praei-

vių žvilgsnių besidalindamos mintimis, pajutome lietuviško žodžio grožį.

Papietavusios, užbaigėme minėjimą apsipirkimu lietuviškų delikatesų krautuvelyje. Apsišarvavusios juoda duona, „Rokiškio“ sūriu, lietuviškomis spurgomis, rūkyta žuvimi ir vyšnių uogiene, sulipome atgal į automobilį. Kiekviena paskendo savo mintyse. Baigėsi vasario 16-ta. Buvo tokia gera diena.

Dr. Ona Daugirdienė – buvusi ilgametė Jaunųjų ateitininkų sąjungos pirmininkė, Draugo fondo direktorių tarybos narė.

Lietuvių ekumeninės pamaldos stiprins tautinę ir dvasinę bendrystę

DALIA CIDZIKAITĖ

Kovo 13 dieną, sekmadienį, 3 val. p. p. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje Marquette Park (6812 South Washtenaw Ave., Chicago, IL) vyks lietuviškos visų krikščioniškųjų konfesijų, gyvuojančių Čikagos apylinkėse, ekumeninės pamaldos. Paskutinį kartą tokios pamaldos vyko 2005 metais Čikagos Šv. Vardo katedroje, o jų pradžia siekia 1965 metus, kai kunigas Kęstutis Trimakas jėzuitų mėnesiniame žurnale „Laiškai lietuviams“ išspausdino žinią apie krikščionių persekiojimą sovietų okupuotoje Lietuvoje,

Kun. K. Trimakas taria žodį Cicero Šv. Antano bažnyčioje.

komunistinei valdžiai uždarant ne tik katalikų, bet ir kitų krikščionių bažnyčias. „Pabaltijo kraštų 25 m. pavergimo sukakties proga kalbėdami apie Lietuvos katalikų religinę priespaudą, negalime neužsiminti apie kitų krikščionių panašų likimą okupuotoje tėvynėje“, – tais metais rašė kun. Trimakas.

Pirmasis lietuvių ekumeninis judėjimas

Kun. Trimakas prisipažįsta, jog pats to nesuvokdamas ir nenumatydamas, buvo pirmasis, davęs akstiną lietuviams krikščionims Čikagoje atkreipti dėmesį vieniems į kitus. Pasirodžius jo žinutei 1965 metų „Laiškai lietuviams“ rugsėjo numeryje, jis sulaukė padėkos laiško iš evangelikų reformatų kunigo Povilo Dilio. Tarp kunigų užsimezgęs draugiškas ryšys ilgainiui paskatino suburti panašiai galvojančių grupę. 1966 m. steigiamajame pasitarime be kun. Trimako ir kun. Dilio dalyvavo kun. Eugenijus Gerulis su žmona ir dr. Arūnas ir Aušrelė Liulevičiai. Būrelis pasivadino Ekumeniniu lietuvių rateliu. Kun. Trimako žiniomis, tai buvo pirmas toks organizuotas lietuvių krikščionių būrelis ne tik Čikagoje, bet ir Amerikoje, gal ir visame pasaulyje.

Ekumenizmo ištakos

Europos krikščionybėje įvykę skilimai XI ir vėliau XVI amžiuje atskyrė krikščioniškas konfesijas. Ir

tas atskirtumas truko ištisus šimtmečius. Pasaulyje pirmieji mėginimai pradėti dialogą tarp nekatalikiškų konfesijų prasidėjo XIX amžiaus pabaigoje. 1948 m. buvo įkurta Pasaulinė bažnyčių taryba. Nors Katalikų Bažnyčia palaikė su ja ryšius, prie krikščionių ekumeninio judėjimo prisijungė tik po II Vatikano visuotinio susirinkimo 1965 metais. „Ryšiai tautinėje plotmėje dar buvo įmanomi, – tuos laikus prisiminė kun. Trimakas, – bet ne religinėje plotmėje dėl skirtumų, kurie iki to laiko buvo pabrėžiami, kai tuo tarpu į esminius panašumus kaip krikštas ir kai kurie tikėjimo bendrumai (pvz., tikėjimas vienu Dievu ir Išganytoju Jėzumi Kristumi) dėmesys nebuvo kreipiamas.

Kun. Trimakas primena, jog žodis „ekumenizmas“ kilo iš graikų kalbos žodžio *oikos* – namas (*oikoumene* – gyvenantys namuose kartu, namiškai; vėliau – visa apgyvendinta Žemė). Per visą savo istoriją Katalikų Bažnyčia būdvardį „ekumeniškas“ vartojo savo visuotiniams, pasauliniams suvažiavimams. Po kurio laiko šį žodį pasitelkė ir sąjūdžiai, siekiantys krikščionių vienybės. Ilgainiui jį imta vartoti ir skirtingų konfesijų krikščionių pamaldose, kuriose išreiškiama tai, kas yra bendro (bendras krikštas, bendras tikėjimo išpažinimas, bendra „Tėve mūsų“ malda ir kt.), pavadinti. Pasak kun. Trimako, ekumeninės pamaldos turi trigubą tikslą: išgyventi tai, kas mus sieja; išpažinti tai, ką turime bendro, ypač „Tikiu“ išpažinimu, ir melstis kartu, ypač per bendrą „Tėve mūsų“ maldą – prašyti Dievo, kad Jo padedami pasiektume visapusišką vienybę.

Tradicija atgimė

Pirmosios lietuviškos ekumeninės pamaldos Čikagoje buvo surengtos kun. Anso Trakio Tėviškės parapijoje, berods, 1967 m., antrosios įvyko po metų Lietuvių tėvų jėzuitų koplyčioje. Pamaldos vykdavo kasmet Krikščionių vienybės oktavoje, sausio mėnesio 18–25 d., vienais me-

Ekumeniniais reikalais susidomėjusieji: kun. A. Trakys, kun. P. Dilys, kun. K. Trimakas, kun. V. Bagdanavičius ir dr. A. Liulevičius.

tais katalikų, kitais – ne katalikų šventovėse, vyko ir amerikiečių bažnyčiose. Ilgainiui lietuviškų ekumeninių pamaldų Čikagoje tradicija nutrūko. „Tradicija nutrūksta, kai nutrūksta ryšys tarp žmonių, kurie tą tradiciją palaiko. Mūsų ekumeniniame ratelyje vienus pasišaukė Viešpats, kiti išsikėlė kitur gyventi“, – apie tuos laikus pasakojo kun. Trimakas.

Ekumeninės pamaldos Čikagoje atgimė 2000 metais. Jų sumanytojas buvo tuo metu Marquette Park lietuviškoje parapijoje kunigavęs Riman-tas Gudelis. Po metų pamaldos įvyko Brighton Park lietuviškoje parapijoje. Vienas iš šių metų lietuviškų ekumeninių pamaldų organizatorių, Ziono lietuvių evangelikų liuteronų parapijos kunigas Valdas Aušra prisimena, jog paskutinės lietuvių ekumeninės pamaldos įvyko 2005 metais Šv. Vardo katedroje Čikagoje. Tiesa, ekumeninėmis pamaldomis galima laikyti ir Lietuvos Evangelizacijos ir Lietuvos vardo tūkstantmečio pamaldas, vykusias 2009 metų spalio mėnesį Ziono evangelikų liuteronų parapijoje, kuriose dalyvavo Lietuvos Katalikų Bažnyčios arkivyskupas Sigitas Tamkevičius.

Kaip ir lietuviškų ekumeninių pamaldų atsiradimo ištakose, taip ir dabar ypatingą vaidmenį vaidina dvasininkai. Tiek kun. Trimakas,

ties kun. Aušra įsitikinę, jog čia daug kas priklauso nuo dvasinių vadovų – būtent jie turi parodyti norą bendrauti ir imtis žygių. Ekumeninės pamaldos parodo, kad bent jau išoriškai nėra jokio prieštara-vimo tarp skirtingų krikščioniškų konfesijų. Ir tai, pasak kun. Aušros, svarbu pamatyti pasauliečiams, tikintiesiems, kurie kartais savo požiūryje į kitus tikėjimus didele dalimi ima pavyzdį iš savo dvasininkų. „Tad pamaldos, – įsitikinęs Ziono parapijos kunigas, – yra gražus pavyzdys, kaip galime broliškai sutarti.“

Mus jungia ne tik lietuvybė, bet ir Dievas

Kun. Aušros nuomone, ekumeninės pamaldos mums turėtų dar kartą priminti, jog esame ne kažko atskiro, savo Dievo garbintojai ir tvariniai, bet to, kuris mums visiems bendras, kurį galbūt kiek skirtingai suprantame, kiek skirtingai aiškiname. „Mus jungia ne tik lietuvybė, bendra kalba, kultūriniai saitai, bet ir tas pats Dievas. Mūsų dvasininkų pareiga ir yra priminti žmonėms, kad jie priklauso ne tik tokiai tautai, šeimai, kad turi savo poreikius, polinkius, pomėgius, bet kad jie yra ir dvasinės būtybės, sukurtos to paties Dievo – Viešpaties, vedamos tos pačios Dvasios“, – įsitikinęs jis.

Kun. Trimakas, atsakydamas į klausimą, kodėl ekumeninių pamaldų dar ir šiandien lietuviams reikia, atsako: „Todėl, kad esame žmonės. Ir bent šioje Žemėje tikriausiai niekada nebus gana – taigi vis reikės pastebėti, kad turime kažką bendro, kažką gero (gauto iš Kūrėjo), kuo dalijamės, ir galime vis daugiau išdrįsti griauti sienas.“ Kunigas pripažįsta ir šiandien tarp lietuvių išeivijoje matantis kitų pažinimo ir supratimo, bendradarbiavimo ar suartėjimo stoką. Kun. Aušra antrina: „Į ekumenines pamaldas žiūriu kaip į visų tų lietuvių išeivijos kartų, bangų susiliejamą. Jei galime kartu ateiti ir melstis, gal yra kažkas daugiau?“

Tuo pačiu šį sekmadienį įvyksiančios pamaldos bus tarsi dviguba – tautinė ir dvasinė – jungtis, bendrystė, mat pamaldos bus skiriamos ir Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimui paminėti. Todėl, sako kun. Trimakas, ateinantį sekmadienį melsimės ir už Tėvynę, ir už visą mūsų tautą.

Pagrindiniai ekumeninių pamaldų dalyviai Cicero Šv. Antano bažnyčioje, viduryje – kun. P. Dilys ir kun. J. Šarauskas. Nuotraukos iš kun. K. Trimako archyvo.

„Skliautų“ programoje – dirigentas iš Čikagos

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Minint Lietuvos kompozitorių sąjungos 70-metį, šalyje nutarta surengti penkių neeilinių koncertų ciklą. Pradėjus nuo chorinės muzikos programos „Skliautai“, per visus 2011 m. bus surengti kamerinės, elektroninės, estradinės muzikos koncertai, o visą ciklą vainikuos spalio 1 d. Muzikos dienos proga nuskambėsianti lietuviškos simfoninės muzikos programa „Laikas“. Kiekviena koncerte laukia ir bent viena premjera.

Vasario 23–25 dienomis Marijampolės kolegijoje, Kauno filharmonijoje ir Vilniaus rotušėje skambėjo Lietuvos kompozitorių sąjungos 70-mečiui skirtas koncertas „Skliautai“. Jo esmė – lietuviška dvasia, galbūt net senosios lietuvių kultūros atspindžiai, perteikiami naujomis kompozicinėmis priemonėmis. Programos užuomazgomis galima būtų laikyti prieš metus bei dvejus JAV įvykusius renginius, skirtus Lietuvos tūkstantmečio minėjimui ir Čikagos lietuvių meno ansamblio „Dainava“ choro jubiliejui. Apie tai jau buvo rašyta „Drauge“.

Tada pirmą kartą nuskambėjo iš Sūduvos krašto kilusios Nijolės Sinkevičiūtės kompozicijos „Švilpynė“ bei „Lietuviška siuita“, kurias atliko specialiai į Čikagą atskridęs mari-

jampolietis birbynininkas Darius Klišys, Sonatos ir Roko Zubovų fortepijoninis duetas, o chorui dirigavo Darius Polikaitis.

Abu minėti N. Sinkevičiūtės kūriniai, sukurti 2009 m., Lietuvoje iki šiol buvo negirdėti ir skambėjo pirmą kartą. Penkių dalių kompozicija dviems fortepijonams ir mišriam chorui, kurios teksto pagrindas lietuvių liaudies garsažodžiai, „Lietuviška siuita“ buvo sukurta specialiai Lietuvos vardo 1000-mečiui paminėti skirtam koncertui Čikagoje, ją tada atliko „Dainavos“ choras, dirigavo Darius Polikaitis. Šis dirigentas dabar specialiai atvyko į Lietuvą ir dirigavo jungtiniam chorui, suburtam iš Nacionalinės M. K. Čiurlionio menų mokyklos mišraus choro ir kamerinio choro „Aidija“. Kitas kūrinys „Švilpynė“ – savitos akustikos birbynės ir mišraus choro duetas. Tai trijų dalių fantazija pagal Kazio Bradūno eilėraščių.

Dar viena premjera – specialiai šiam koncertui sukurta Donato Zakaro kompozicija „Putinas naktį“ (2011), skirta mišriam chorui, dviems fortepijonams ir birbynei. Kompozitorius kūrinyje panaudojo tekstus iš įvairių Vinco Mykolaičio-Putino eilėraščių, kuriuose vyrauja ne tiek išraiški, kiek intymai, subtili estetika. Šia proga į Marijampolės kolegijos salę buvo atgabenti du koncertiniai

M. K. Čiurlionio proanūkis Rokas Zubovas vedė išskirtinį koncertą.

Algio Vaškevičiaus nuotr.

forteipijonai, vienas iš jų, išardytas dalimis, atvežtas iš miesto muzikos mokyklos.

Šis koncertas buvo skirtas ir šiais metais UNESCO paskelbtoms M. K. Čiurlionio 100-osioms mirties metinėms. „Putiną naktį“ atliko pianistai Sonata Deveikytė-Zubovienė, Rokas Zubovas, birbynininkas Darius Klišys. Koncertą vedė ir visus kūrinius pristatė Rokas Zubovas, M. K. Čiurlionio proanūkis.

„Lietuvių muzika dar tebesiilsi liaudies dainose ar užrašuose, kurie tuo tarpu teturi muziejaus vertę. Tos dainos – tarytum brangaus marmuro uolos ir laukia jos tik genijaus, kuris mokės iš jų pasigaminti nemirštan-

čius veikalus“, – citavo jis savo garsojo prosenelio žodžius.

Neeilinio koncerto metu taip pat nuskambėjo kompozitoriaus Broniaus Kutavičiaus „Gervijų šokiai“, ištraukos iš Konstancijos Brundzaitės sukurto ciklo „Septynios mįslės iš lietuvių tautosakos“, Zitos Bružaitės „Baltoji impresija“.

Marijampoliečiai džiugiai pasveikino savo kraštiečių kompozitorę N. Sinkevičiūtę, žiūrovai negailėjo plojimų spalvingą ir pakilią muziką, išaukštinusią lietuviško folkloro grožį, atlikusiems menininkams. Aukšta gaida prasidėję jubiliejiniai renginiai žiūrovams dovanos ir daugiau nepamirštamų akimirų.

Lietuvoje kino meną kurti labai sunku

Gene Siskel kino centre (Gene Siskel Film Center; 164 N. State St., Chicago, IL 60601) kovo 4–31 dienomis vykstančiame 14-ajame Europos Sąjungos filmų festivalyje kovo 12 d. 4:30 val. p. p. ir kovo 17 d. 8:15 val. v. bus rodomas lietuviškas pilnametražis vaidybinis režisieriaus Tomo Donelos filmas „Atsisveikinimas“ („Farewell“).

Filmo scenarijus yra pelnęs tarptautinių pripažinimą, apdovanotas „Eureka Audiovisuel“ II premija, gavo „Nipkow“ stipendiją Berlyne bei Sundance Institute (JAV) kartu su „Japan Broadcasting“ bendrove buvo atrinktas į geriausių Europos projektų šešetuką.

Siūlome skaitytojams pasikalbėti su filmo režisieriumi ir Tomu Donela.

– Gerb. Tomai, manau, kad Jus, kaip režisierių, čikagietis žiūrovas mažai pažįsta (o gal ir visai nepažįsta). Gal galite trumpai pa-

Režisierius Tomas Donela.

Irmanto Gelūno nuotraukos

pasakoti apie savo kelią į kino pasaulį.

– Aš ir pats savęs, kaip režisieriaus, dar gerai nepažįstu.

Prieš metus vadinau save „nežinomiausiu Lietuvos kino režisierium“. Kelias į kiną buvo kupinas netikėtumų. Tik baigęs VU (režisierius 1982 m. baigė Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultetą – L. A.) supratau, kad noriu kurti kiną, ir tuo pat metu likimas lėmė sutikti Petrą Steponavičių, kurį vadinu savo „dėde Petru“, nors mes nesame giminės. Jis mane „už rankos atvedė“ pas a. a. Raimondą Vabalą (Lietuvos kino režisierius – L. A.).

Po to emigravau į Australiją, ten įstojau į Australian Film Television and Radio School (AFTRS) ir tik ją baigęs grįžau į Vilnių. Norėjau kiną kurti Lietuvoje. Kas galėjo tuo metu patikėti, kad pirmą pilnametražį filmą sukursiu, tik praėjus 15 metų „karo“?

– Kokiais keliais Jūsų filmas „Atsisveikinimas“ atkeliavo į Čikagą?

– Lietuvos Respublikos generalinis konsulatą Čikagoje ir Gene Siskel Film Center pasiūlė filmą pristatyti kasmetiniame Europos kino festivalyje.

Už galimybę pačiam dalyvauti esu dėkingas LR Kultūros ministerijos Kino tarybai, kuri skyrė pinigų šiai kelionei.

– Spaudoje teko skaityti, jog filmo „gimimas“ buvo ilgas ir sunkus. Kodėl? Kas trukdė greitai „susukti“ filmą?

– Iš principo netikiu, kad filmą galima sukurti lengvai. Juk ir vaiką reikia 9 mėnesius išnešioti ir skausmuose gimdyti. Lengvai daromi tik tie „projektai“, kai tikslas yra ne kokybė ar saviraiška, bet pinigai ir ataskaita.

– „Atsisveikinimas“ – tai fil-

mas apie meilę tėvynei. Ar nebijojote imtis tokios temos. Kalbėdami apie meilę tėvynei kartais mes būname labai pompastiški, o kartais net nedrįstame apie tai kalbėti, nes tai atrodo šiek tiek senamadiška ar net naivu?

– Aš nematau prasmės ko nors bijoti. Jei bijai, tai nedaryk, jei darai, tai nebijok. O šiaip žiūrovas nuspręs, apie ką tas filmas. Jis ne tik apie meilę Tėvynei.

– Ar pats esate pats patenkintas savo „kūrybiniu kūdikiu“?

– Padariau tai, ką norėjau padaryti. Jei galėčiau daryti iš naujo, daryčiau taip pat.

Bet nėra tobulų filmų, ir šis tikrai nėra tobulas, bet jis kurtas sąžiningai.

– Ar sunku kurti kiną Lietuvoje?

– Taip. Kartais labai sunku.

– Lietuvos spaudoje pasirodė straipsnių, jog prieš pasirodant filmui buvęs kultūros ministras Remigijus Vilkaitis prašė Jūsų iškirti jam nepatinkančią sceną ir už tai neva atsilygino paremdamas filmą. Kiek tuose rašymuose tiesos?

– Puikus aktorius Remigijus Vilkaitis filmavosi pas mane metai iki jam tampa kultūros ministru. Jūsų minėta scena filme tikrai liko – nė sekundės nėra iškirta.

Pagal įstatymą (iki kvotos), filmui priklausė 216,000 Lt, o skirta buvo 120,000 Lt. Kaip matote, viskas yra atvirkščiai: jei ne Vilkaičio pasiskyrimas ministru, tai dabar nesėdėčiau iki ausų skolose.

– Pamatęs filme vaidinančių aktorių pavardes, žiūrovas skubės ir filmą pamatyti. Kaip Jums pasisekė sukviesti tokių lietuvišką žvaigždą?

– Tačiau atsirado du aktoriai, kurie nesutiko filmuotis. Matyt, nepa-

Pagrindinio vaidmens atlikėjas Dainius Kazlauskas.

tikėjo manim.

– Pagrindinio vaidmens – kapitono Audriaus – atlikėju pasirinkote žinomą ir populiarią teatro aktorių Dainių Kazlauską. Kodėl? Ar sunku buvo jį prisikalbinti, nes, kiek aš žinau, į Lietuvos kiną jis „žiūri kreivai“?

– Aš jį pasirinkau dar 1991 m., kai kūriau savo filmą „Išakėtas krantų“. Jis tada dar net Lietuvos muzikos ir teatro akademijos nebuvo baigęs. Puikus, talentingas „gaivalas“ buvo. Jam ir scenarijų rašiau, tik tada man Dainius per jaunas buvo.

Gyvenimas viską sudėliojo į vietas. Kai reikėjo filmuoti „Atsisveikinimą“, Dainiaus amžius buvo idealus.

– Kokius įsivaizduojate čikagiečius žiūrovus ir ko iš jų tikėtės?

– Žiūrovai visur vienodi. Ir jautrūs, ir protingi, ir viską jie supranta. O tikėtis galiu tik vieno – filmą žiūrovai žiūrės iki pabaigos.

Kalbino
Laima Apanavičienė

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

Redaktorė Loreta Timukienė • El. paštas: loretatim@gmail.com

Pagerbtas misionierius H. Šulcas

Užsienio reikalų ministerijoje vyko susitikimas su misionieriumi.
Dainiaus Labučio (ELTA) nuotr.

Vilnius (ELTA) – Už veiklą ginant žmogaus teises ir vertybes užsienio reikalų ministras Audronius Ažubalis ministerijos garbės ženklų „Lietuvos diplomatinės žvaigždės“ apdovanojo lietuvių misionierių Ruandoje kunigą Hermaną Šulcą.

Nuo 1978 m. H. Šulcas vykdo misionierišką veiklą Ruandoje, kur yra įsteigęs globos namus, amatų mokyklą ir gimnaziją. Kunigas taip pat nuolat teikia medicinos pagalbą vietos gyventojams ir per genocidą Ruandoje nukentėjusiems vaikams.

A. Ažubalis paminėjo H. Šulco pirmtakus, Mažosios Lietuvos kunigus misionierius Erdmoną Švelnių, Dovą Jurkaitį ir kitus, kurie darba-

vosi Pietų Afrikoje XIX a. pabaigoje–XX a. pradžioje.

Apdovanojimo teikimo iškilmės pagyveno kunigo bičiulių iš Ruandos pasirodymas, susitikimo pabaigoje buvo atidaryta nuotraukų iš kunigo misijos paroda.

Nepriklausomybę atgavusioje Lietuvoje H. Šulcas lankosi nuo pat 1991 m. Kunigas Kretingos rajone yra įsteigęs Jaunimo sodybą, į kurią savaitgaliais suvažiuoja vaikai iš socialinės rizikos šeimų, našlaičiai ir kiti vaikai, kuriems reikalinga pagalba. Sodyboje rengiamose vasaros stovyklose dalyvauja vaikai ir jaunimas iš Lietuvos, Lenkijos, Vokietijos bei Ruandos.

Kalbėta apie Lietuvos įstaigų ir išvykusių mokslininkų bendradarbiavimą

Londonas (URM info) – Lietuvos ambasadorius Londone Oskaras Jusys kovo 4 d. atidarė lietuvių mokslininkų, akademikų ir doktorantų, dirbančių bei studijuojančių Jungtinėje Karalystėje, apskritojo stalo diskusiją.

Pasak ambasadoriaus, pagrindiniai diskusijos tikslai buvo atlikti savotišką Jungtinėje Karalystėje dirbančių lietuvių mokslininkų surašymą ir sukurti neformalų forumą bendradarbiavimui ir diskusijai apie tai, kaip būtų galima pagerinti ryšius tarp Lietuvos institucijų ir išvykusiųjų dirbti mokslininkų.

Renginyje Lietuvos ambasadoje Jungtinėje Karalystėje dalyvavo ir Londone tuo metu viešėjęs Lietuvos švietimo ir mokslo ministras Gintaras Steponavičius. Pirmą kartą organizuojamame susitikime ministras, diplomatai ir mokslininkai aptarė Lietuvos ir Europos Sąjungos švietimo ir mokslo aktualijas, diskutavo apie ryšių su Lietuva palaikymo ir stiprinimo būdus ir formas, aptarė klausimus, susijusius su mokslo, verslo ir švietimo sričių atstovų bendradarbiavimu.

Perspėjama saugotis elektroninių sukčių

Vilnius (URM info) – „Vakarų ekspreso“ redakcijoje apsilankęs JAV ambasados Lietuvoje konsulas Bradley Norton teigė atvykęs per spaudą perspėti Lietuvos žmones apie padidėjusį apgavysčių srautą elektroninėje erdvėje.

Jungtinės Valstijos ir toliau rengia „žalios kortos“ loteriją, kurią laimėjus kitų šalių gyventojams suteikiama teisė gyventi ir dirbti JAV. Nemažai žmonių išbando sėkmę ir užpildė loterijos formą. Tačiau, pasak konsulo, nusikaltėliai atrado, kaip iš to užsidirbti.

Loterija veikia taip: žmonės, norintys dalyvauti loterijoje, JAV vyriausybės interneto svetainėje <http://www.dvlottery.state.gov/> užpildo anketą, o gegužės mėnesį apsilankę toje pačioje svetainėje sužino, laimėjo ar ne. Sistema pati praneš, jei laimėjote. Tačiau kriminalinės struktūros neseniai pradėjo masiškai siun-

tinėti elektroninius laiškus su pranešimais apie tariamą laimėjimą ir prašo pervesti pinigų į nurodytas bankų sąskaitas arba pranešti savo kreditinių kortelių duomenis.

Pasak B. Norton, jis ir pats dažnai gauna laiškų apie mirusius giminių, kurie paliko milijoną dolerių, arba apie Saudo Arabijos prinčą, kuris nori padovanoti pinigų, ir panašiai. Esą tereikia tik nurodyti savo kortelės numerį ir milžiniška suma atsidurs jūsų sąskaitoje.

„Mes per dieną sulaukiame 20–25 skambučių, žmonės teiraujasi, ar tai tikra. Laimei, tik nedaug žmonių pranešė mums jau tapę apgavystės aukomis“, – sakė konsulas.

Pasak B. Norton, ambasados ne-siuntinėja jokių pranešimų apie laimėtą loteriją. Kiekvienas, užpildęs anketą, gauna patvirtinimo numerį, kurį įvedus svetainėje gegužės mėnesį bus galima sužinoti rezultatus.

Estijoje parlamento rinkimus laimėjo valdantieji

Talinas (BNS) – Estijos visuotinius rinkimus laimėjo valdančioji Reformų partija, surinkusi 28,6 proc. balsų ir užsitikrinusi 33 vietas parlamente (iš viso jame 101 vieta). Daugelis rinkėjų šios partijos vadovui premjerui Aandrus Ansip priskiria nuopelnus dėl Estijos ištraukimo iš recesijos ir dėl to, kad šaliai neprireikė prašyti finansinės pagalbos iš tarptautinių skolintojų ir ji išvengė pvz., Latvijos likimo.

Didžiausia opozicinė Centro partija, kuriai vadovauja Talino meras Edgar Savisaar, užėmė antrą vietą. Opozicijos vadovas E. Savisaar prarado didelės gyventojų dalies pasitikėjimą, kai paaikškėjo, kad jis pinigų rinkimų kampanijai gavo iš Rusijos.

Centro partija surinko daugiau balsų Taline. Trečioje vietoje atsidūrė konservatyvi centro dešinioji „Tėvynės“ ir „Res Publica“ sąjunga (IRL), ketvirtoje vietoje liko Socialdemokratų partija. Dvi parlamentinės politinės jėgos – „Žaliųjų partija“ ir „Liaudies sąjunga“ – neįveikė 5 proc. ribos ir savo atstovų parlamente nebeturės.

Estijoje rinkėjai turi galimybę balsuoti ir internetu, šia teise pasinaudojo net 15 proc. rinkėjų.

A. Ansip vadovavo Estijai, kai šalies ekonomika sparčiai augo, vėliau staigiai smuko žemyn ir vėl pradėjo atsigaivinti. 2009 m. Estijos ekonomika smuko 14,1 proc., o pernai augo 3,1 proc.

Patvirtintas JAV karinis biudžetas

Washington, DC (BNS) – Jungtinių Valstijų Senatas patvirtino karinį biudžetą 2011 finansiniams metams. JAV gynybos ministerijos išlaidos iki 2011 m. rugsėjo 30 d. sudarys 672 mlrd. dolerių, iš kurių 158 mlrd. dol. bus skirta operacijoms Irake ir Afganistane.

Naujų ginklų kūrimui, pirkimui ir modernizacijai Pentagonas gavo 514 mlrd. dolerių – 26 mlrd. mažiau, nei buvo prašoma. Iš viso Senato patvirtintas karinis biudžetas yra 17,3 mlrd. dol. mažesnis, nei JAV prezidento Barack Obama administracijos pateiktuose siūlymuose.

Naujajame biudžete buvo išbraukta eilutė dėl alternatyvaus variklio F136 kūrimo, kurį buvo planuojama kurti naujos kartos naikintuvui „F-35 Lightning II“. Taip pat atsisakyta finansuoti kai kurias karines operacijas užsienyje ir tam tikros karinės technikos remonto programas.

Finansiniai metai Jungtinėse Valstijose prasideda spalio 1 d. ir trunka iki kitų metų rugsėjo 30 d. Karinio JAV biudžeto nesugebėta patvirtinti laiku, kadangi į biudžeto projektą reikėjo įvesti nemažai pakeitimų, susijusių su būtinybe sumažinti JAV karines išlaidas.

B. Obama atsiprašė už Afganistane žuvusius vaikus

Washington, DC (BNS) – JAV prezidentas Barack Obama atsiprašė už devynių vaikų žūtį per oro antskrydį Rytų Afganistane. B. Obama vaizdo konferencijoje su Afganistano prezidentu Hamid Karsai pareiškė „didelį apgailestavimą“ dėl įvykio.

Afganistano duomenimis, per tarptautinių oro pajėgų (ISAF) antskrydį kovo 2 d. Kunare žuvo devyni vaikai, kurių amžius nuo 7 iki 9 metų. Prieš tai dėl vaikų žūties jau atsi-

prašė NATO vadovaujamų ISAF pajėgų vadas Afganistane David Petraeus.

H. Karsai apkaltino NATO dalinius „kasdieniniu“ civilių žudymu. Tarptautinės pajėgos susidurs su „didžiulėmis problemomis“, jei per operacijas nebus atsargesnės, įspėjo jis. Praėjusią savaitę Afganistano tyrimo komisija apkaltino NATO vasario viduryje Kunare nužudžius daugiau kaip 60 civilių, tarp jų – moterų ir vaikų.

Vietoj grąžintinos žemės bus siūlomi pinigai

Vilnius (ELTA) – Miestuose baigiantis žemės plotams, kurie gali būti sugrąžinti gyventojams, Vyriausybė linksta prie sprendimo kompensacijas išmokėti grynaisiais pinigais. Žemės ūkio ministerijos duomenimis, tam prireiks 328 mln. litų, o vieno hektaro kaina sieks apie 50,000 litų.

Tuo tarpu jeigu būtų siekiama kompensacijas išmokėti pagal šiuo metu nusistovėjusią rinkos kainą, prireiktų beveik šimtąkart didesnės sumos – apie 32 mlrd. litų. Pasak žemės ūkio ministro Kazio Starkevičiaus, atlikti paskaičiavimai rodo, kad grąžinimui reikalingos žemės miestuose pritrūks apie 11,000 hektarų. Ministro teigimu, šiuo metu reikia priimti tokius sprendimus, kad su žmonėmis būtų galima atskaityti galutinai, o gyventojų, siekiančių atgauti žemę šalies miestų teritorijoje, yra apie 15,500.

Žemės ūkio ministro tikinimu, metodika, pagal kurią vienas hektaras žemės Vilniaus mieste yra įvertintas 50,000 litų, yra naudojama nuo 1992 m., kadangi pagal gyventojų lūkesčius vieniems kompensacijos jau buvo išmokėtos pagal senąją tvarką,

o dabar sistemą keisti būtų netikslinga.

„Rezerviniai miškai, iš kurių tikimasi surinkti didžiausią dalį kompensacijoms reikalingos sumos, bus parduodami aukcionuose. Pagal šiuo metu galiojančią tvarką užsieniečiai šiuose aukcionuose dalyvauti negalės“, – teigė K. Starkevičius.

Gyventojų, siekiančių atgauti žemę šalies miestų teritorijoje, yra apie 15,500.

ŠVENTADIENIS

9 eilinis sekmadienis

Kaip pasirinkti džiaugsmą

RYTIS GURKŠNYS, SJ

Aš jums tai kalbėjau, kad jumyse būtų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų.

/Jn 15, 11/

Praėjusį penktadienį šventėme šv. Kazimiero dieną. Tai iškilmei skirti Šventojo Rašto žodžiai mums priminė, kad Jėzus, ateidamas pas mus ir dovanodamas mums amžinąjį gyvenimą, atnešė mums didžiausią džiaugsmą. Jis nori, jog mes puoselėtume šią dovaną. Tikiu, kad šv. Kazimiero šventė buvo džiaugsmo diena ne tik Danguje, bet ir visiems lietuviams pasaulyje. Tą vakarą Kauno jėzuitų bendruomenė organizavo unikalų šiuolaikinės šlovinimo muzikos ir drąsinančio mokymo renginį „Ši diena mums džiaugsmui duota“. Dauguma renginio dalyvių buvo paliesti Šventosios Dvasios, kuri tame renginyje darė nuostabių darbų. Daugelis dalyvių išsinešė daugiau drąsos, ramybės, sveikatos, išminties ir džiaugsmo. Visi išėjo kitokie, negu atėjo į renginį.

Kasdien turime daug galimybių prarasti džiaugsmą, nusivilti, nusiminti. Gyvenimas kupinas nepatogumų. Kai kurie mūsų planai nepavyksta. Daug kas gali atimti mūsų džiaugsmą: sutinkami žmonės, ligos, skolos, nesutarimai darbe. Jei norime gyventi kaip nugalėtojai, kasdien nuo pat ankstauro ryto turime sau kartoti: „Tai dar viena džiaugsmui duota diena. Dieve, tau pavedu visus savo planus. Apsisprendžiu nuo pat ryto. Išliksiu ramus, kai ištiks sunkumai, nes žinau, kad tu vedi mane. Visa tai, kas šiandien įvyks, bus vien tik mano gerovei. Tėve, dėkoju, kad man duodi malonę nugalėti visas kliūtis.“ Jei ryte apsisprendžiame išlikti ramūs per visą dieną, tai ir susidūrę su sunkumais nesutrinkame. Toks nusiteikimas mus sustip-

rina, keičia, atnaujina. Atsiveria naujų galimybių ir sprendimų.

Kai iš anksto visa pavadame Dievui, kiekviena patirta nesėkmė negali atimti mūsų džiaugsmo. Kai sunkumai atsiranda mūsų kelyje, kai mūsų planai neveikia, kai kas nors mus nervina, turime apsispręsti, kad neprarasime džiaugsmo. Turime galią tai padaryti. Jėzus sako: „tada jūsų širdys džiūgaus, ir jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų nebeatims“ /Jn 16, 22/. Jis sako, kad joks žmogus, joks atvejis negali padaryti mūsų nelaimingų. Turime galią pasirinkti ir neleisti kitiems atimti mūsų džiaugsmo.

Tačiau dažnai girdžiu žmones besiskundžiančius ir besiteisinančius: „Būsiu laimingas, jei mano su-tuoktinis mane labiau gerbs... Būčiau laimingas, jei nereikėtų dirbti su neigiamais žmonėmis... Jei mažiau būtų visokių trūkumų, būčiau ramus.“ Tikrai galime būti laimingi ten, kur esame. Melskimės: „Labai sunku šią akimirką. Kiti neteisingai elgiasi su manimi. Bet žinau, kad viską galiu per Kristų, kuris mane stiprina.“ Visada galime džiaugtis kiekvienos negandos centre. Džiaugsmo kupinas žmogus atsiveria gau-sioms Dievo malonėms, kurias jis kiekvienam dosniai dalija.

Kartą žurnalistas kalbino įvairius žmones po žemės drebėjimo California valstijoje. Dalis vairuotojų ryte važiuodami į darbą įstrigo kamščiuose. Kai kurie greitkeliai buvo sugriuvę arba uždaryti. Automobilai judėjo žmogaus žingsnio greičiu. Žurnalistas, priėjęs prie vieno vairuotojo, paklausė: „Kaip jaučiatės?“ Vairuotojas piktai atšovė: „Nekenčiu šito krašto. Miesto valdžia nesirūpina mūsų saugumu. Vėluoju į darbą. Turiu svarbų pokalbį. Žinau, kad viršininkas tikrai manęs nepagirs. Tai viena iš blogiausių dienų mano gyvenime.“ Žurnalistas priėjo prie kito automobilio ir uždavė tą patį klausimą. Vairuotoja šypsodamasi atsakė: „Ačiū. Jaučiuosi puikiai. Pasiėmiau pusryčius ir kavos puoduką į automobilį. Žinoma, skubu ir vėluoju. Bet mano vadovas tikrai supras, kad vėluosiu porą valandų į darbą. Be to, klausausi mokomųjų ir ugdomųjų įrašų apie vadovavimą. Mokausi ispanų kalbos. Tikrai nenuobodžiauju ir esu rami.“ (...)

Tikrai ne problemos nulemia mūsų džiaugsmą. Mes patys labai lengvai atiduodame džiaugsmą. Jei kitas žmogus būtų lygiai toje pačioje sunkioje padėtyje, jis bus ramus ir gėrėsis savo gyvenimu toliau. Negalime sutvarkyti eismo. Negalime pakeisti viršininko ar kaimyno. Nega-

OMAHA, NE

Vasario 16-oji ir netektys

ALGIMANTAS ANTANĖLIS

Šių metų Omaha telkinio Vasario 16-osios minėjimas įvyko vasario 12 dieną. Minėjimas prasidėjo 9 val. ryto šv. Mišiomis, kurias atnašavo kunigas Rusul iš Mis-souri vienuolyno. Jis nuolat aplanko Omaha lietuvius, kalba gražiai lietuviškai, kas metai važiuoja į Lietuvą, Telšių vyskupiją, kur būna du mėnesiai ir ruošia naujus kunigus. Po Mišių minėjimas persikėlė į salę. Minėjimą vedė Omaha LB valdyba. Renginį atidarė LB pirmininkė Kristina Jonikaitė. Maldą sukalbėjo Šv. Antano parapijos klebonas Frank Partusch. Rezoliuciją perskaitė Antanėlytė-Hanson. Laišką iš JAV LB Krašto valdybos perskaitė sekr. Birutė Prišmantienė.

Po pertraukos ir vaišių meninę programą atliko Omaha choras „Rambynas“. Nors mūsų gretos retėja, bet tautiškumo dvasia dar yra gyva. Dėkojame Omaha valdybai už gražiai surengtą Vasario 16-osios minėjimą. Taip pat didelė padėka lietuviškai kepyklai, kuri šventei paaukojo skanių užkandžių. Minėjimo metu už lietuvišką veiklą buvo pagerbti Irena Matz, Gražina Reškevičienė, Jonika, Algis Praitis ir Algimantas Antanėlis.

...

Šalta ir liūdna savaitė aplankė Omaha lietuvių telkinį – mirties Angelas per vieną savaitę pasiėmė net šešis mūsų parapijos narius, iš kurių penki buvo JAV LB nariai. Netekome aktyvių lietuvių puoselėtojų ir Šv. Antano parapijos rėmėjų. A. a. Emilija Jonušienė – trijų prieglaudų savininkė, didelė Omaha choro ir LB rėmėja, sulaukė gražių žemiškų gyvenimo metų. Jos gražiai ir tvarkingai tvarkomas verslas yra žinomas Omaha. Prieš mirdama, verslą gražiai išskirstė vaikams ir anūkams.

A. a. Jerry Matz – ilgametis choro narys, Šv. Antano parapijos pavyzdingas rėmėjas. Su žmona Irena visada ir visur rėmė lietuvišką veik-

lą. Jis paliko gražų pavyzdį mūsų telkiniui. Jo sūnus Marty yra dantų gydytojas, kuris, turėdamas laiko, dainuoja chore. Omaha lietuviai reiškia nuoširdžią užuojautą žmonai Irenai Šarkaitei ir sūnui Marty.

A. a. Birutė Becky Mickevičius, lietuviškos kepyklos savininkų duk-tė, žemišką gyvenimą paliko po ilgos ir skausmingos ligos. Ji priklausė lietuvių moterų klubui, kol sveikata leido, dalyvavo lietuviškoje veikloje. Omaha lietuviai reiškia gilią užuojautą jos mamai, trims broliams, seseriai ir jų šeimoms.

A. a. Edis Misūnas – vienas iš jaunesnių. Nors priklausė kitai parapijai, jį laidojome iš mūsų parapijos. Edis visada dalyvavo lietuvių minėjimuose ir renginiuose. Jo žmona priklausė lietuvių moterų klubui, daug padeda lietuviškoje veikloje. Omaha lietuviai reiškia jo žmonai ir vaikams gilią užuojautą.

A. a. Gražina Reškevičienė ilgus dešimtmečius puoselėjo lietuviybę. Ji buvo ištikima skautė, Omaha tautinių šokių ansamblio vadovė, kiekvienais metais važiuodavo į šokių kursus, o grįžusi ilgais vakarais repetuodavo su šokėjais. Savo šeimą išaugino tikra lietuviška dvasia, tai gražus pavyzdys visiems. Gražina, Lietuvai atgavus laisvę, įsteigė šalpos būrelį. Šelpdavo į vargą patekusias lietuviškas šeimas, prieglaudas Lietuvoje. Per keletą metų būrelis išsiuntė per 1,000 dėžių ir keletą tūkstančių dolerių. Lankydamas našlaičių namus, būrelio šalpa daug kam nušluostė ašaras. Gražina drauge su kitomis Omaha lietuvišką švėtinę, kuri gyvuoja dar ir šiandien, o joje dirba darbščios moterys. Rengdavo cepelinų pietus, į kuriuos susirinkdavo apie 350 pietautojų, o už gautus pinigus remdavo šelpiamus. Omaha lietuviai reiškia gilią užuojautą Gražinos vyrui Albinui, vaikams ir visai giminei.

Algimantas Antanėlis – Omaha LB narys.

lime pakeisti kitų elgsenos su mumis. Bet visada galime valdyti savo nusiteikimą į gyvenimą ir tuos įvykius.

Mūsų požiūryje slypi galinga jėga. Mūsų galia – ne sugebėjimas viską valdyti ir tvarkyti aplinkui. Esame stiprūs, kai sugebame pakilti aukščiau už tas sunkias kliūtis. Šv. Paulius dažnai meldėsi ne išvadavimo iš sunkumų, bet stiprybės pereiti per juos. Kartais meldžiamės: „Dieve, pakeisk mano vaikų elgseną. Patobulink mano sutuoktinio charakterį. Nusiųsk mano viršininką į tolimą šalį. Patrauk, Viešpatie, tuos žmones... Tuomet aš būsiu tau labai dėkingas.“ Bet dažniausiai tie žmonės taip ir lieka su mumis labai labai ilgai. Bet galime gyventi jau šiandien ramybės, džiaugsmo, laimės kupiną gyvenimą. O Dievas nepastebimai darbuosis, padėdamas mums išspręsti visas problemas.

Keiskime savo nusiteikimą jau šiandien. Neleiskime, kad pyktis ir liūdesys mus valdytų. Nešvaistyki-me laiko nervindamiesi, nerimauda-

mi. Gyvenkime geriausią gyvenimą jau dabar. Keiskime savo mąstyseną. Tikėkime, kad galime džiaugtis gyvenimu. Tikėkime, kad Dievas mus veda, keičia ir atnaujina. Tikėkime, kad galime gyventi ramų ir palaimintą gyvenimą. Jei taip gyvensime, daugiau džiaugsmo patirsime. Tuomet leisime Dievui labiau veikti. Patirsime dar daugiau jo gerumo ir galios. Kursime nuostabų visokių laimėjimų kupiną gyvenimą.

Sutrumpinta

Bernardinai.lt

Rytis Gürkšnys, SJ – pirmasis Lietuvoje vadovų treneris ir organizacinės elgsenos magistras. Eina rektoriaus pareigas Kauno jėzuitų bažnyčioje.

PARDUODA

Parduodama 2,26 ha miško

Lazdijų raj., Kapčiamiesčio seniūnija, Kareivionių kaime prie ežero Niedus. Kelias asfaltuotas, yra elektra. Kaina sutartinė. Tel. **370-37-392179**

Regina Sventickas, gyvenanti Livonia, MI, paaukojo „Draugui“ 50 dol. Nuoširdžiai Jums dėkojame.

Arnoldas J. Chesna, gyvenantis Melrose Park, IL, kartu su metinės „Draugo“ prenumeratos mokesčiu atsiuntė mums 50 dol. auką. Labai ačiū.

SVEIKATA

Nelaimės atveju

Kaip Jūs ir Jūsų šeima gali pasiruošti

GYD. ANDRIUS KUDIRKA

2005 metais kilęs viesulas nusi-nešė daugiau negu 100,000 žmo-nių gyvybių Tailande. 2006 me-tais New Orleans miestas buvo nu-siaubtas potvynių. 2010 metais Haiti saloje įvyko žemės drebėjimas, jo me-tu žuvo daugiau nei 200,000 žmonių. Praėjusį mėnesį Queensland, Aust-ralijoje, kilo milžiniškos audros, potvyniai, dėl to daug žmonių turėjo palikti savo namus. Šią žiemą sniego pūgos Čikagai „padovanojo” beveik 2 pėdas sniego. Daug namų neteko elektros. Dauguma mokyklų nedir-bo, nemažai žmonių keletą dienų ne-galėjo išvažiuoti iš namų. Nesvarbu, kur gyventume, visada yra galimybė, kad įvyks gamtos nelaimė. Negali žinoti, kur ar kada ji įvyks, bet tu-rime būti pasiruošę nelaimės atvejui, o jam atėjus, būti pasirengę apsau-goti savo šeimą.

Kiekvienas galime būti pasirengęs

2009 metais Amerikos Raudo-nasis kryžius pastebėjo, kad 89 proc. žmonių JAV mano, jog svarbu pasi-ruošti galimai gamtos nelamei, bet tik 57 proc. žmonių yra suplanavę, kaip elgtis nelaimei ištikus. Svarbu, kad kiekviena šeima turėtų paruoštą planą ir reikalingus daiktus.

Neseniai kalbėjau su Orland Fire District ugniagesiais, komandos vy-riausiuoju Raymond Kay ir jų atstove Kathy Donofrio. Jie mielai pasidalijo informacija, kaip kiekviena šeima gali pasiruošti nelaimės atveju.

Visų pirma reikia pabrėžti, kad nors ir gyvename Čikagoje, kuris lai-komas gana ramiu miestu, ir čia gali įvykti gamtos nelaimės ir net žmo-gaus sukurtos nelaimės. Neseniai matėme, kaip visas miesto gyveni-mas vos nesustojo dviem dienoms dėl iškritusio 2 pėdų sniego. Dauguma žmonių negalėjo išvažiuoti iš namų, gatvės buvo uždarytos, žmonėms bu-vo sunku net nuvažiuoti į krautuves apsipirkti. Taip atsitikus, žmonės turi būti pasiruošę reikmenis (van-dens, maisto, šiltų drabužių), nes

kartais nežinai, kaip ilgai užtruks miestui vėl sugrįžti prie normalios tvarkos. Šios pūgos metu kai kurių žmonių namuose sugedo elektra arba šiluma, taigi reikėjo turėti paruoštas žvakes arba žibintuvus ir daug šiltų drabužių. Čikagoje gali įvykti ir įvai-rių kitų nelaimių – dažnai pučia stiprūs vėjai, pasitaiko ir viesulų, gali kilti didelės audros su daug lie-taus, potvyniai, kurių metu vanduo renkasi žmonių namuose. Tokiais atvejais žmonės turi būti pasiruošę su savimi pasiimti svarbiausius do-kumentus, keletą reikmenų ir išva-žiuoti iš namų į saugesnį rajoną („evacuate”). Žodžiu, nesvarbu, ar gyvenate Čikagoje, Kalifornia valsti-joje, Australijoje ar Japonijoje, svar-bu paruošti savo namus ir šeimą nelaimingų įvykių atveju.

Dėžė su svarbiausiais reikmenimis

Vienas iš svarbiausių dalykų ruošiantis nelaimei yra paruošti dė-žė su reikmenimis („disaster kit”), kad Jūsų šeima, negalint pasiekti parduotuvės, galėtų išgyventi bent 3 dienas. Svarbiausi reikmenys yra vanduo, maistas, šviesa ir radijas.

Kiekvienam šeimos nariui rei-kia 1 galono vandens per dieną, pata-riama vandens turėti 3 dienoms. Tai-gi, pavyzdžiui, jeigu šeimoje yra 4 nariai, reikia turėti 12 galonų van-dens. Patariu pirkti plastikinius 1 galono butelius iš parduotuvės ir keisti kas metus, kad vanduo liktų šviežias.

Labai svarbu turėti maisto, kuris greitai negenda. Tai sausas plasti-ki-niuose maišeliuose arba metalinėse skardinėse esantis maistas. Taip pat galima pirkti „power bars” arba ki-tokį maistą, kuris negenda. Kartas nuo karto svarbu patikrinti nusipirk-to maisto galiojimo datą, maistui pa-senus, nupirkite šviežesnio. Labai svarbu turėti atidarytuvą, jeigu įma-noma, verta turėti stovyklinę kros-nelę („camping stove”) su propano dujomis, nes jei nebus elektros ar dujų, reikės patiems virti vakarienę. Geriausia, jeigu galima, visą maistą ir reikmenis sudėti į vieną arba dvi

Negali žinoti, kur ar kada gamtos nelaimė įvyks, bet turime būti pasiruošę nelaimės atvejui, o jam atėjus, būti pasirengę apsaugoti savo šeimą.

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

SKELBIMŲ SKYRIAUS
TEL. 773-585-9500

plastikines dėžes, kurias nesunkiai galėtumėte pasiimti nelaimės atveju. Jeigu turite mažų vaikų, prisimin-kite į dėžę įdėti pieno formulę ir vaikų maisto. Taip pat pasirūpinkite maistu, jeigu turite gyvuliukų.

Svarbu įdėti keletą pirmosios pagalbos reikmenų – pleistrus, jodą, dezinfekcijos reikmenų. Taip pat reikalingus vaistus, būtinus gerti dėl įvairių sveikatos problemų, keletai dienų atsarginių vaistų arba ant dėžės didelėmis raidėmis užrašykite: „Įdėti vaistus į dėžutę”, kad vėliau galėtumėte nueiti ir pasiimti vaistus.

Gera būtų dėžėje turėti kopijas svarbesnių dokumentų (pasų, drau-dimo dokumentų), kad turėtumėte su savimi, jeigu negalėsite sugrįžti į na-mus.

Planas, kaip elgtis

Visai šeimai labai svarbu suda-ryti planą („disaster plan”), kad ne-laimės atveju visi šeimos nariai žino-tų, kaip vienam kitą susirasti. Pir-miausia, reikia su šeima susitarti, kur susitikti lauke, jeigu reikėtų grei-tai išeiti iš pastato (pavyzdžiui, gais-ro atveju). Lengviausia, kad visi ga-lėtų susirinkti konkrečioje vietoje (prie pašto dėžutės arba prie medžio), kad šeima žinotų, jog visi saugiai išėjo iš namo ir kad, reikalui esant, ugniagesiai matytų, jog visi žmonės yra saugūs lauke ir nereikės eiti į namą ieškoti žmonių.

Svarbu susitarti dėl susitikimo vietos tuo atveju, jeigu reikėtų palik-ti ne tik namus, bet ir apylinkę. Rei-kėtų pasirinkti vieną vietą netoli nuo namų, o kitą – toliau, tokią, kurią visi žino, nes gamtos nelaimės atveju telefonai, ypač mobilieji, gali neveik-ti. Pavyzdžiui, jeigu žmogus gyvena Lemont ir jam reikia palikti namus dėl gaisro, šeima galėtų planuoti su-sitikti Pasaulio lietuvių centre, o jeigu būtų didesnė nelaimė kaip vie-sulas, tolimesnė vieta susitikti būtų kitame mieste (pavyzdžiui, pas tetą Joliet miestelyje).

Taip pat visi šeimos nariai tu-rėtų iš anksto susitarti, kam gali skambinti kitame mieste, kad susi-siektų su šeimos nariais, jeigu jų

mieste telefonai neveikia. Pavyz-džiui, jeigu labai sunku vienas kitam paskambinti, nes telefonas neveikia, galite susitarti skambinti močiutei, gyvenančiai Detroit mieste, ir per-duoti informaciją jai apie visus.

Labai svarbu, kad žmonės žino-tų, kur gauti patikimą informaciją nelaimės metu. Todėl visi žmonės tu-rėtų turėti radiją, veikiančią su ba-terijomis. Čikagos miestas ir prie-miesčiai turi sudarę planą su val-džia, kaip koordinuoti pagalbos teiki-mą nelaimės metu. Labai naudinga iš anksto applanstyti keletą svetainių in-ternete, kur rasite įvairią informaci-ją, kaip pasiruošti nelaimės atveju ir kur kreiptis nelaimei ištikus. Pata-riu: www.ready.gov ir www.ready.illinois.gov. Ten rasite „Disaster Kit” reikmenų sąrašą, taip pat formas, kur galite surašyti šeimos „Disaster Plan”, pagrindinius šeimos ryšius, kad visi turėtų po kopiją.

Baigdamas noriu priminti 3 svarbiausius dalykus, kaip galite pasiruošti galimai gamtos nelaimei.

1. Paruoškite būtinų reikmenų dėžę visai šeimai. Geriausia, kad tai būtų dėžė, kurią galėtumėte su sa-vimi pasiimti nelaimės metu. Joje turi būti pakankamai maisto, vandens, drabužių kiekvienam šeimos nariui bent trims dienoms.

2. Sudarykite planą, kad kiek-vienas šeimos narys žinotų, kur susi-tikti su šeima pavojaus metu, kad žinotų, kaip susisiekti, perduoti in-formaciją.

3. Žinokite, kas vyksta. Savo dė-žėje turėkite radiją, kuris veikia su baterijomis, kad galėtumėte klausyti žinių nelaimės metu. Taip pat apsi-lankykite valdžios parengtuose tin-klalapiuose, kurie padės Jūsų šeimai pasiruošti nelaimei.

Negalime išvengti gamtos ar žmonių sukurtų nelaimių, bet galime iš anksto pasiruošti, kad mums ir mūsų šeimoms būtų saugiau.

Pokalbį galite paklausyti dr. Ku-dirkos internetinėje svetainėje www.seimosgydytojas.com (spauskite „Pod-cast”).

TILŽĖ, KARALIAUČIAUS KRAŠTAS

Dainuoja Tauragės folklorinis ansamblis.

Vasario 16-osios minėjimas

EMILIJA A. BUKONTIENĖ

Graži Lietuvos valstybės atkūrimo dienos šventė surengta Sovetske (Tilžėje), kurios organizatorė – Lietuvos Respublikos konsulė Sovetske Liuda Kleimionova.

Šventėje, kuri vyko viešbučio „Rosija” konferencijų salėje, dalyvavo Sovetsko valdžios atstovai, verslininkai, Tauragės ir Šilalės administracijų vadovai, Rusijos Federacijos generalinis konsulas, Lietuvių Bendruomenės nariai, krašte dirbantys lietuvių kalbos ir etnokultūros mokytojai, religinių konfesijų vadovai.

Oficialioji renginio dalis prasidėjo Lietuvos ir Rusijos Respublikų himnais.

Konsulė L. Kleimionova pasveikino 93-ųjų Lietuvos valstybės atkūrimo metų proga, priminė, kad 1918 m. vasario 16 d. Lietuvos taryba Vilniuje pasirašė Nepriklausomybės aktą. Konsulė kalbėjo apie Lietuvos valstybinės vėliavos spalvų reikšmę: geltona – tai saulė, gyvybė, gerovė; žalia – tai gamtos grožis, jos miškai, pievos, tai vilties spalva; raudona – narsumas, už Tėvynę pralietas kraujas. L. Kleimionova dėkojo svečiams už dalyvavimą ir linkėjo malonaus vakaro. Buvo perskaitytas LR Užsienio reikalų ministro Audroniaus Ažubalio sveikinimas brangios lietuvių tautai šventės proga.

Sveikinimo žodžius tarė Sovetsko miesto deputatų tarybos pirmi-

ninkas Nikolaj Voincev, mero pavaduotojas Viktor Iščenko. Kalbėjusieji linkėjo Lietuvai klestėjimo, taikos ir sėkmės, džiaugėsi sėkmingai Sovetske dirbančiomis įmonėmis „Vičiūnai”, Panevėžio statybos centru, sukūrusiomis nemažai darbo vietų.

Šventės proga sveikino Tilžės Kristaus Prisikėlimo parapijos klebonas Anupras Gauronskis, stačiatikių kunigas.

Šilalės rajono mero pavaduotoja Vera Macienė dėkojo miesto šeiminkams už galimybę Sovetsko lietuviams mokytis gimtosios kalbos, o šimtmetį atšventęs Karalienės Luizos tiltas per Nemuną tebūna draugystės tiltu.

„Birutės” draugijos pirmininkė Danutė Norušaitė-Vlasičeva sakė, kad už Nemuno – Lietuva, kur jos šaknys, giminės, Tėvynė, Tilžė – šei-ma, lietuvių bendruomenė, pragyventi metai.

Tauragės rajono atstovai perdavė rajono mero Prano Petrošiaus sveikinimus. Sveikino Tauragės rajono kultūros namų folklorinio ansamblio vadovas Virginijus Bartušis.

Lietuvoje paskelbtas gedulas dėl poeto Justino Marcinkevičiaus mirties kiek pakeitė šventinio renginio programą. Tauragiškiai padainavo lietuviškų dainų, pašoko keletą liaudies šokių. Skambėjo pagal poeto J. Marcinkevičiaus žodžius sukurtos dainos.

Emilija A. Bukontienė – Uljanovo vidurinės mokyklos mokytoja.

Vokietijos turkai ir Turkija

Atkelta iš 2 psl. Laikraštis „Stuttgarter Zeitung” pastebi, kad Erdogan kalba sukėlė taip pažįstamą reakciją – gynybą, kaltinimą ir puolimą.

„Der Tagesspiegel” Turkijos politiką vertina teigiamai – Ankara, siekdama tapti Europos Sąjungos nare, modernizuoja savo šalį, kurioje gerbiamos demokratijos taisyklės ir kuri gali didžiutis ekonomikos rezultatais. Turkijos raida gali tapti pavyzdžiu, kaip būtų galima suderinti islamą ir demokratiją.

Laikraščio „Kölner Stadtanzeiger” nuomone, nereikėtų Erdogan priekaištauti, kad jis šiuo metu dalyvauja rinkiminėje kovoje. Jis taip pat esą gali reklamuoti Turkijos ekonominę pažangą. Vis dėlto Angela Merkel turinti jam pasakyti, kad „Vokietijoje gyvenantys turkų kilmės žmonės ilgainiui nebebus ‘jo valstybės piliečiai’. Straipsnio autoriaus nuomone, taip mano ir daugelis jaunų turkų kilmės žmonių. Jiems patinka girdėti Erdogan raginimą gauti gerą mokyklinį išsilavinimą. Bet ne tam, kad gausintų Turkijos Respublikos

garbę, o tam, kad gyventų gerai ir visavertiską gyvenimą Vokietijoje.

Vokietijos Vyriausybės nuomone, Erdogan tikrai ragino integruotis. Vyriausybės atstovas spaudai Steffen Seibert pasakė, jog vaikams, kurie silpnai moka vokiškai, sunkiau mokytis mokykloje. Todėl vokiečių ir turkų kalbų mokymasis turėtų būti bent tokios pačios apimties.

Pokalbyje su RTL televizija Erdogan pakartojo savo nuomonę, kad žmonėms iš jo Tėvynės Vokietijoje reikia integruotis, bet Vokietija taip pat turinti gerbti čia gyvenančių turkų kalbą, religiją ir kultūrą. Turkų vaikams reikėtų turėti galimybę išmokti turkiškai, kad po to jie „galėtų gerai išmokti vokiškai”.

P.S. Prisiminkime Lenkijos prezidento Bronislaw Komorowski apsilankymą Maišiagaloje. Nė vienas žurnalistas ar politologas nepatarė Lietuvos prezidentei, ką ji turėtų pasakyti garbiam svečiui.

Irena Tumavičiūtė – publicistė, filologė, vertėja, Lietuvai pagražinti draugijos narė.

HIUTENFELD, VOKIETIJA

Lietuva pristatyta šalies verslininkams

Vasario 24-osios vakarą Rennhofo pilyje vyko lietuviška vakaronė Vokietijos verslininkams. Susitikime dalyvavo daugiau nei 80 Bergštrasės regiono (vok. Kreis Bergstrasse) bei Lietuvos verslo ir politikos atstovų. Renginį organizavo Europos lietuvių kultūros centras, Vokietijos Lietuvių Bendruomenė ir Vokietijos Bergštrasės regiono ekonominės plėtros agentūra. Vakaronės metu buvo pristatytos Lietuvos, kaip verslo ir ekonominio bendradarbiavimo partnerės, privalumai bei perspektyvos.

Vakarą pradėjo Vokietijos LB valdybos pirmininkas Antanas Šiugždinis, savo kalboje trumpai pristatęs Bergštrasės regiono ir Lietuvos ben-

kus, LR garbės konsulas Achim Naumann, Kauno laisvosios ekonomikos zonos direktorius Vytautas Petružis bei Kauno rajono mero patarėjas Zigmas Kalesinskas. Jie aptarė Lietuvos ekonominę padėtį ir ateities perspektyvas, pristatė užsienio investuotojams teikiamas lengvatas. Kauno rajone yra verslui patrauklios gilios technologijos ir pramonės tradicijos, gera geografinė padėtis ir susisieki-mas, profesionalūs specialistai. Vokietijos verslininkai buvo maloniai nustebinti palyginti mažų mokesčių bei lengvos ir greitos užsienio investuotojams reikalingų dokumentų tvarkymo sistemos.

„Lietuva yra daug arčiau nei dažnai manoma, be to, su Vokietija ją

Matthias Wilkes.

dradarbiavimo užuomazgas bei pirmuosius žingsnius. Bendradarbiavimas kultūros, mokslo ir švietimo srityje aktyviai vyksta jau keletą dešimtmečių, šis susitikimas – tai žingsnis ekonominių ryšių tvirtinimo link. Pasveikinimo žodį taręs Lampertheimo miesto meras džiaugėsi besitęsiančia dviejų šalių draugyste ir atkreipė dėmesį į susitikimui pasirinktos vietos svarbą tiek Lietuvai, tiek Bergštrasės regionui: šioje lietuviškoje salelėje esančios organizacijos jau daugiau nei 60 metų tiesia gyvą tiltą tarp Lietuvos ir Vokietijos, čia esanti Vasario 16-osios gimnazija praturtina regiono švietimo sistemą, o gimnazijos mokiniai ugdomi kaip būsimi šių šalių verslo ir kultūros partneriai.

Renginio svečius taip pat pasveikino Bergštrasės apskrities viršininkas Matthias Wilkes bei pagrindinio šio renginio rėmėjas, banko „Sparkasse Worms-Alzey-Ried” valdybos pirmininkas dr. Marcus Walden. Oficialią susitikimo dalį lydėjo muzikinė programa, kurią atliko Vasario 16-osios mokiniai.

Greta stambiausių Bergštrasės regiono verslo įmonių atstovų vakaronėje dalyvavo LR ūkio viceministras Daumantas Lapinskas, LR ambasadorius Vokietijoje Mindaugas But-

Antanas Šiugždinis.

sieja nemenka bendra istorinė praeitis. Šiais metais minime Lietuvos ir Vokietijos diplomatinių santykių atkūrimo dvidešimtmetį – santykių, kurie buvo prievarta nutraukti 50 metų. Šiuo metu šalių santykiai kaip niekada glaudūs, linkiu, kad šis vakaras pagyventų juos ir ekonominėje plotmėje”, – į Vokietijos verslininkus kreipėsi LR ambasadorius Vokietijoje M. Butkus.

Vakaronės metu Bergštrasės regiono verslininkai turėjo galimybę asmeniškai pabendrauti su Lietuvos verslo ir politikos atstovais, susipažinti su lietuviškoje Rennhofo pilyje veikiančių organizacijų atstovais, pasivaišinti lietuviškais patiekalais.

Kreis Bergstrasse – apskritis, įsikūrusi vienoje iš Vokietijos ekonomiškai svarbesnių metropolinių regionų Rhein-Neckar (2,4 mln. gyventojų, regiono bendrasis vidaus produktas (apie €31 000/žmogui) – €1600 didesnis už Vokietijos vidurkį). Šioje apskrityje, prie Lampertheimo miesto stovinčioje Rennhofo pilyje, jau nuo 1953 m. sėkmingai gyvuoja ir aktyviai veikia Vokietijos LB, Vasario 16-osios gimnazija ir daugelis kitų lietuviškų organizacijų, kurios drauge yra tapusios Vakarų Europos lietuvių centru.

Vokietijos LB informacija

Šoka Vasario 16-osios gimnazijos moksleiviai.

*Ir stoviu, ir žiūriu – mąstau...
Ir skausmas suspaudžia man širdį...
Likimo nulemta irgi
Nuvysti ir tau...*

Mykolas Kriaučiūnas

DVIDEŠIMT PENKERIŲ METŲ
MIRTIES SUKAKTIS

A † A
ROŽĖ KRIAUCIŪNIENĖ
1905.08.12–1986.03.14

Jos šviesiam atminimui šv. Mišios bus aukojamos 2011 m. kovo 13 d., sekmadienį, 11 val. ryto Dievo Apvaizdos lietuvių parapijos bažnyčioje, 25335 W. Nine Mile Road, Southfield, Michigan.

Prašome ją prisiminti maldose ir artimo meilės darbuose.

Sūnus Romualdas ir duktė Vita Milišauskienė su šeimomis

A † A Jonas Urbonas
1925.02.10 – 2011.03.04

Netekome aktyvaus išeivijos lietuvių visuomenininko ir lietuviškos bei patriotinės veiklos aktyvisto, buvusio rezistento, ilgamečio Lietuvių fronto bičiulių tarybos nario Jono Urbono.

LR prezidentas (k.) ir ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Komandoro kryžiumi apdovanotas J. Urbonas.

„Draugo“ arch. nuotr.

Jonas Urbonas gimė 1925 m. vasario 10 d. Kidžionių kaime, Pušaloto vls., Panevėžio apskrityje. Sovietinės ir nacių okupacijos metais dalyvavo pasipriešinimo judėjime. 1944 m. baigęs Panevėžio gimnaziją įstojo į Marijampolės Karo mokyklą ir tapo gen. P. Plechavičiaus suformuotos Vietinės rinktinės kariūnu.

Raudonajai armijai užėmus Lietuvą, J. Urbonas pasitraukė į Vokietiją. Po dvejų metų persikėlė į Kanadą, o nuo 1962 m. apsigyveno JAV. Kaip mechanikos inžinierius iki 1991 m. dirbo projektuotoju „Chrysler“, „General Motors“, „Ford“ automobilių gamybos bendrovėse Detroit.

Jonas Urbonas aktyviai dalyvavo Šiaurės Amerikos lietuvių visuomeninėje veikloje. Buvo aktyvus Pasaulio Lietuvių ir JAV Lietuvių Bendruomenių (PLB, JAV LB) tarybų narys, ėjo jose įvairias pareigas, net vienuolika kadencijų (1966–1992 m.) vadovavo Detroit apylinkės valdybai ir kt. J. Urbonas buvo ilgametis Amerikos lietuvių respublikonų federacijos ir šios federacijos Michigan valstijos skyriaus pirmininkas, net penkis kartus kaip delegatas dalyvavo nacionaliniuose JAV respublikonų partijos suvažiavimuose, prezidentų Ronald Reagan ir George Bush inauguracijose.

J. Urbonas aktyviai reiškėsi ir Kanados bei JAV lietuvių visuomeninėje veikloje. Jis buvo vienas iš aktyviausių Detroit lietuvių Dievo Apvaizdos bažnyčios statybos finansavimo organizatorių, vėliau ilgameitis šios parapijos tarybos narys, pirmininkas, priklausė Amerikos lietuvių Romos (anksčiau Rymo) katalikų valdybai, Dainavos jaunimo stovyklos taryboms ir kt. J. Urbonas aktyviai reiškėsi Lietuvių fronto bičiulių (LFB) sambūryje, buvo LFB Detroit-Windsor skyriaus pirmininkas, nuo 1993 m. LFB tarybos narys ir prezidiumo sekretorius.

J. Urbonas buvo nenuilstantis gyvenimo, įvairių įvykių ir jį supančių žmonių įamžintojas. Fotografavimą jis laikė vienu iš savo pomėgių, todėl per gyvenimą sukaupė unikalų fotojuostų, elektroninių laikmenų ir nuotraukų archyvą. Jis priklausė Lietuvos žurnalistų sąjungai, kaip fotokorespondentas bendradarbiavo leidiniuose „Pasaulio lietuvis“, „Draugas“, „Darbininkas“, „Tėviškės žiburiai“, „Į Laisvę“.

Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, J. Urbonas dažnai lankėsi Tėvynėje, čia susitikinėjo su buvusiais mokslo ir kovos draugais, dalyvaudavo įvairiuose renginiuose, šventėse. 2004 m. J. Urbonas į Lietuvą atvezė ir gimtojo Pušaloto kapinaitėse palaidojo savo žmonos Gražinos palaikus. Čia, šalia savo žmonos ir tėvų, netrukus atsigsulys ir pats velionis Jonas.

2003 m. vasario 3 d. Lietuvos Respublikos prezidentas J. Urboną už pasiaukojamą darbą Tėvynei ir lietuvybei apdovanojo ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Komandoro kryžiumi. O mes šiandien a. a. Jonui tegalime ištarti aciū Tau, bičiuli, už tavo buvimą kartu, nenuilstamą tavo veiklą ir pasiaukojimą bendram reikalui.

Anapilin iškeliavusį bičiulį Joną Urboną visuomet prisiminsime ne tik kaip puikų bendramintį ir bendražygį, bet ir kaip gerą draugą, rūpestingą vyrą, tėvą... Reiškiame gilią užuojautą dėl J. Urbono mirties jo vaikams, anūkams ir visoms giminėms Amerikoje bei Lietuvoje.

**Lietuvių fronto bičiulių taryba
Vidmantas Vitkauskas**

A † A
STEPHANIE SIMONAITIS

Mirė 2011 m. kovo 6 d., sulaukusi 98 metų. Gyveno Oak Lawn, IL. Gimė Čikagoje. Lankė Our Lady of Vilna mokyklą. Nuliūdę liko: pusbrolių, sūnėnų, dukterėčių šeimos Amerikoje ir Lietuvoje: Kazanauskas, Kazan, Simon, Czosnyka, Oksas, Kriauciunas, Biguzas, Kuzma, Klyvas ir daug draugų.

A. a. Stephanie buvo dukra a. a. Benedict ir Anatalia Kazanauskas; žmona a. a. Walter (Sam) Simonaitis; sesuo a. a. Peter ir a. a. Algird Kazanauskas.

Velionė buvo aktyvi religinių ir visuomeninių organizacijų narė: Švč. M. Marijos Gimimo bažnyčios, Marquette Park; Sisters of St. Casimir Auxiliary, St. Theresa Society, St. Adrian's Senior Citizen Club, Darius ir Girėnas American Legion Auxiliary.

77 metus ji buvo tarnautoja ir direktorė Mutual Federal Bank iki pat savo mirties. Ji buvo visų gerbiama.

Velionė bus pašarvota trečiadienį, kovo 9 d. nuo 3 v. p. iki 9 v. v. Lack and Sons laidojimo namuose, 9236 S. Roberts Rd. (8000 W.), Hickory Hills, IL.

Laidotuvės įvyks ketvirtadienį, kovo 10 d. Iš laidojimo namų velionė bus atlydėta į Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčią, kurioje 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jos sielą. Po Mišių a. a. Stephanie bus palaidota Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Vietoje gėlių prašome aukoti Sisters of St. Casimir, 2601 W. Marquette Rd., Chicago, IL 60629.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdę artimieji

Laidot. direkt. Lack & Sons FH. Tel. 708-430-5700

A † A
EUGENIJUS BARTKUS

Mirė 2011 m. kovo 6 d.

Laidotuvių apeigų tvarka ir laikas bus paskelbti ketvirtadienio, kovo 10 d. „Drauge“.

Liūdinti šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, 800-994-7600
arba www.petkusfuneralhomes.com

Gerbiamam Beverly Shores lietuvių klubo nariui

A † A
inž. EUGENIJUI BARTKUI

mirus, nuoširdžią užuojautą reiškiamo žmonai DANGUOLEI, dukrai VIVAI, sūnui DARIUI su šeima, anūkams ir visiems giminaičiams.

Liūdime netekę veiklaus klubo nario.

Beverly Shores lietuvių klubas

ATLANTIC
Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight

Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Auto Export

Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Small Packages

Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje

Air Freight

Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Trucking

Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

8801 78th Ave **Bridgeview**, IL 60455 **Tel. 1 708-599-9680**
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **Socialinių reikalų skyrius Lemonte** maloniai kviečia kovo 9 d., trečiadienį, 1 val. p. p. atvykti į PLC skaityklą, šalia Bočių menės, kur bus rodomas dokumentinis filmas „Židikai“ iš ciklo „Mūsų miesteliai“.

■ **„Seklyčioje“ trečiadienį, kovo 9 d., 2 val. p. p.** tradicinėje popietėje dalyvaus kun. Jaunius Kelpšas su Gavėnios pradžia skirta programa. Kun. Jaunius paženklinės tikinčiuosius pelenais. Po programos bus galima pasivaikinti „Seklyčio“ maistu.

■ **„Seklyčioje“ kovo 10 d., ketvirtadienį, 7 val. v.** vyks pirmo š. m. ketvirčio „Chicago Special Service Area 14“ Marquette Park apygardos susirinkimas saugumo klausimais. Susirinkime dalyvaus 18 kvartalo miesto valdybos narė Lona Lane.

■ **Kovo 11, 18 ir 26 dienomis, penktadieniais, nuo 5 val. p. p. iki 7 val. v.** Palaimintojo Jurgio Matulaičio misija ir Pasaulio lietuvių centras pagal gavėnių tradiciją visus kviečia susiburti PLC pokylių salėje (14911 127th Street, Lemont, IL 60439) Žuvies vakarienei. Po vakarienės vyks gavėnios susikaupimo vakarai. Daugiau informacijos gaukite tel. 630-257-5613 arba el. paštu matulaitismission@sbcglobal.net.

■ **Gavėnios susikaupimą kovo 12 d.** nuo 9 val. r. iki 5 val. p. p. Ateitininkų namuose ves brolis Juozapas Marija – Laimonas Žukauskas, OFM iš Toronto. Registravimasis tel. 630-257-8087 (Vida Maleiškienė).

■ **Ekumeninės pamaldos Kovo 11-ajai** paminėti Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos bažnyčioje (6812 S. Washtenaw Ave., Chicago, IL 60629) vyks kovo 13 d. 3 val. p. p.

■ **Lietuvių Opera pradeda bilietų pardavimą** į gegužės 15 d. numatoma premjerą – Franz Lehar operetę „Grafas Liuksemburgas“ („The Count of Luxembourg“). J. Sterling Morton High School salėje (2423 S. Austin Blvd., Cicero, IL 60804). Bilietai bus parduodami kovo 13 d. Pasaulio lietuvių centre rengiamoje Kaziuko mugėje. Informacija tel. 630-242-1888 arba tel. 630-833-1893.

■ **Čikagos lietuvių skautų tradicinė** Kaziuko mugė vyks kovo 13 d. Pasaulio lietuvių centre (14911 127th St. Lemont, IL 60439), Jaunimo rūmuose. Mugė prasidės po 9 val. r. šv. Mišių ir tęsis iki 2 val. p. p. Jei turite klausimų, kreip-

kitės pas Arą Žygą tel. 708-955-4064 arba el. paštu azygas2@gmail.com.

■ **Jaunimo centro (JC) Moterų klubas** kviečia kovo 20 d. po 10:30 val. šv. Mišių Tėvų jėzuitų koplyčioje ateiti į JC kavinę, kur klubo narės vaišins mieliniais blynais ir skania, pačių virta obuoliene.

■ **Lietuvių rašytojų draugija balandžio 17 d., sekmadienį, 1 val. p. p.** kviečia į literatūrinę popietę, skirtą rašytojos Alės Rūtos gimimo sukakčiai paminėti. Popietė vyks Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre (5620 S. Claremont Ave., Chicago).

■ **Jaunimo centro Moterų klubas Ver-** bų sekmadienį, balandžio 17 d., po šv. Mišių Tėvų jėzuitų koplyčioje kviečia į Centro kavinę pusryčių. Auka – 15 dol.

IŠ ARTI IR TOLI...

■ **Philadelphia Lietuvos Nepriklausomybės šventės** – Vasario 16-oji ir Kovo 11-oji – bus paminėtos kovo 13 d. Padėkos šv. Mišios už Lietuvos Nepriklausomybę bus atnašaujamos Šv. Jurgio lietuvių parapijoje (Salmon ir Venango St. sankryžoje) 11 val. r. Šventės minėjimas-koncertas Lietuvių namuose prasidės 2 val. p. p.

■ **Pianistas Edvinas Minkštimas kovo 20 d. 4 val. p. p.** koncertuos Lietuvių klube (4880 46th Ave., North, St. Petersburg, FL 33714) Bilieto kaina – 20 dol. Bilietus galima įsigyti pas Aldoną Česnaitę, tel. 727-360-2053.

■ **Kovo 20 d., sekmadienį, 1 val. p. p.** po lietuviškų šv. Mišių Šv. Onos bažnyčioje vyks Nepriklausomybės atkūrimo minėjimas. Pranešimą skaitys advokatas Vilius Lapas, bus trumpa kultūrinė-meninė programėlė ir lietuviškos vaišės. Kviečiame apsilankyti.

■ **Cleveland ateitininkai rengia Ateitininkijos veiklos 100-mečio ir žurnalo „Ateitis“ 100 m. jubiliejaus paminėjimą** balandžio 9 d. 7 val. v. Šv. Kazimiero parapijos salėje, Cleveland. Muzikinę programą atliks meno ansamblis „Dainava“ (vadovas Darius Polikaitis) iš Čikagos. Visi kviečiami dalyvauti. Daugiau informacijos suteiks Nijolė Balčiūnienė el. paštu nbalciunas@att.net arba tel. 440-944-5741

■ **Montessori mokyklėlės „Žiburėlis“** pokylis „Vakaras tolimuosiuose rytuose“ vyks sekmadienį, balandžio 10 d., 4 val. p. p. „Bodhi Thai Bistro“, 6211 Roosevelt Rd., Berwyn, IL.

Kovo 27 d., sekmadienį, ses. Genevieve Kripas, seselių kazimieriečių padėjėjų komiteto moderatorė ir Eleanor Ebert, seselių kazimieriečių padėjėjų komiteto prezidentė, kviečia visus atvykti į kasmetinį lėšų telkimo vakarą – „Bingo Party“, kuris vyks Maria High School kavinėje (6727 S. California Ave., Chicago). Įėjimas nuo 12 val. p. p. „Bingo“ žaidimai prasidės 2 val. p. p. Atvykusieji galės paragauti skanaus lietuviško kugelio, nusipirkti įvairiausių kepinų. Auka – 3 dol. Tel. pasiteiravimui 773-776-1324.

Nuotraukoje: viena 2010 m. „Bingo Party“ pagalbininkių Andrea Gaytan.

Ses. kazimieriečių archyvo nuotr.

LR generalinis konsulas Čikagoje ir Čiurlionio galerija kovo 18 d. 7:30 val. v. kviečia į parodos atidarymą-vakarą, skirtą 100-osioms Mikalojaus Konstantino Čiurlionio mirties metinėms paminėti

Vakaras vyks Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre (5620 S. Claremont Ave., Chicago, IL 60636). Kilnojamąją parodą parengė LR Užsienio reikalų ministerija ir Nacionalinis M. K. Čiurlionio dailės muziejus.

M. K. Čiurlionio ir kitų kompozitorių kūrinius skambins pianistė **Frances Covalesky** (Pranutė Kavaliauskaitė), DMA. M. K. Čiurlionio laiškus skaitys aktorė **Audrė Budrytė**.

JAV LB Švietimo taryba vasario 27 d. surengė JAV LB Vidurio Vakarų lituanistinių mokyklų mokytojų konferenciją Pasaulio lietuvių centre, Lemont. Ne paslaptis, kad daug rūpesčių lituanistinių mokyklų mokytojams kelia mokykliniai vadovėliai. Lietuvoje leidžiami gražūs, spalvingi vadovėliai skirti mokiniams, kurie mokosi penkias dienas per savaitę. Jau keletą metų vyksta kalbos apie tai, kad reikėtų leisti šeštadieninėms mokykloms pritaikytus vadovėlius. Tačiau ir lėšų, ir laiko stoka tą leidybą vis atitolindavo. Atrodo, kad pirmieji ledai jau greitai bus pralaužti. Pasibaigus konferencijai trečių klasių mokytojos sėdo aptarti būsimos vadovėlio. Erika Kunickienė, Maironio lituanistinės mokyklos mokytoja (kairėje) ir Dalia Stonkuviene, Čikagos lituanistinės mokyklos mokytoja (dešinėje), džiaugiasi, kad didžiulis judviejų darbas artėja į pabaigą ir greitai trečiokai galės pasidžiaugti naujai išleistu vadovėliu trečiai klasei, skirtu vaikams, besimokantiems šeštadieninėje mokykloje.

Laimos Apanavičienės nuotr.

Lietuvių kultūros kurso University of Illinois studentai kartu su kvietinė paskaitą studentams skaičiusia „Draugo“ vyr. redaktore Dalia Cidzikaite (penkta iš kairės), PLB Lituanistikos katedros vedėju prof. Giedriumi Subačiumi (pirmas iš dešinės) ir doktorante Aurelija Tamošiūnaitė (antra iš dešinės).

Lituanistikos katedros archyvo nuotr.